

2012WMC72

VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 22 oktober 2012 in het Provinciehuis van Utrecht

Aanwezig:

Mw.drs. U.P. Blom (voorzitter), mw. A.M.A. Pennarts (gedeputeerde), drs. R.E. de Vries (gedeputeerde), mw.drs. F.M. Alsem (VVD), mw. A.C. Boelhouwer (GroenLinks), dhr. M.M.O. Boer (SP), mw. E.J. Broere (PVV), drs. K.E. Driehuijs (PvdA), drs. ing. E.P.G. van Hees (PVV), mw. W.M.M. Hoek (50PLUS), mw. K.N. Jedema (D66), W. Joustra (VVD), mw. H.J. Keller (PvdD), drs. A.H.L. Kocken (VVD), mw.drs. M.W.J. Maasdam-Hoevers (CDA), dhr. J. Marchal (SGP), mw. E. Nap (CDA), dhr. A.J. Schaddelee (ChristenUnie), dr. I. Thonon (D66), dhr.drs. W.J. Ubaghs (PVV) en mw. P.J. van Viegen MSc (PvdA);

Met kennisgeving afwezig: mw. Y. Claus (SP) en mw. Drs. J.C.M. Versteeg;

Van ambtelijke zijde aanwezig: mw. M.L. Engelsman (commissiegriffier) en mw. M.J. Strijbos (verslag).

1. Opening

De voorzitter, mevrouw Blom, opent de vergadering met een woord van welkom. Bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Claus.

2. Vaststelling agenda

Zoals bekend zal in deze vergadering de spreektijdregeling van toepassing zijn. De voorzitter licht toe dat dit een minder uitgebreide regeling betreft: in andere commissievergaderingen blijkt het zo nu en dan nodig om tevens de interrupties en de rondvraag hieronder te scharen.

Eerder liet de voorzitter weten dat bij agendapunt 9 de onderdelen 9 en 9.1 tegelijkertijd besproken zullen worden.

De agenda wordt aldus vastgesteld.

3. Mededelingen gedeputeerde De Vries:

* Gedeputeerde De Vries benadrukt dat de cijfers in de Nota woningbouwcapaciteit provincie Utrecht 2012 door de gemeenten zijn toegezonden en dus een beeld vormen dat gemeenten hebben van het aantal woningen dat de komende tijd gerealiseerd kan worden. Het is daarbij interessant dat dit aantal de 68.000 nadert, iets waarover eerder is gediscussieerd.

* Zoals zij in de Statenvergadering heeft toegezegd, komt gedeputeerde Pennarts terug op de vraag van de PVV-fractie over het Baarnse Bos. Voordat er met de tweede tranche kan worden begonnen, moesten drie punten worden geregeld:

- bij het talud waar het gras was weggespoeld blijven hekken staan totdat het gras stevig genoeg is om wegspoelen te voorkomen, dit kan tot de zomer van 2013 zijn,
- er zijn onderwatertrapjes aangelegd opdat honden die in het water vallen er zelf uit kunnen komen,
- de half verharde paden waren zo aangelegd dat het water niet weg kan spoelen, dit wordt voor het eind van 2012 opgelost.

Als zij zekerheid heeft dat dit leidt tot een duurzame oplossing, dan zou de gedeputeerde eerder met de tweede tranche willen beginnen dan in de zomer van 2013.

Mevrouw Broere licht toe dat honden de onderwatertrapjes niet kunnen vinden.

Zij concludeert dat de gedeputeerde verder gaat met de tweede tranche voordat alles is opgelost. Zij vraagt zich af of men bij De Kleine Kom dezelfde problemen zal krijgen als bij De Grote Kom, als dezelfde architect en ontwerp wordt gebruikt.

Gedeputeerde Pennarts zegt toe hier alert op te zijn, het is zeker niet de bedoeling dat dit wordt herhaald. Zij meent dat dit alles meer samenhangt met de uitvoering dan met het ontwerp.

4. Verslag van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 17 september 2012

De heer Van Hees zou graag zijn interruptie tijdens het betoog van de gedeputeerde over de Raad van Toezicht van DUS opgenomen zien in het verslag.

Mevrouw Van Viegen wijst erop dat op pagina 24 staat: 'Ten aanzien van de ingediende motie heeft de PvdA de vraag gesteld of de provincie al zou moeten aangeven dat dit wordt gedaan'. Het ging haar fractie er echter om, dat die hier niet mee in had gestemd omdat zij zich afvroeg of de provincie nu nieuwe aanbieders moest toelaten.

Beide wijzigingen zullen in het verslag worden verwerkt.

Met inbegrip van deze wijzigingen wordt het verslag vastgesteld.

5. Rondvraag

Gedeputeerde Pennarts laat weten dat de door de PVV-fractie schriftelijk ingediende vragen zijn beantwoord. Tevens heeft zij enkele stukken aan de commissie gestuurd naar aanleiding van vragen over het fichesmodel en als kleine chronologie over de mate waarin het college is geïnformeerd, via de Gemeente Utrecht, over de besluiten van het ministerie van OCW met betrekking tot De Utrechtse Spelen.

De voorzitter wijst erop dat de vragen voor de rondvraag bijtijds moeten worden aangeleverd. De vragen zijn nu niet direct beantwoord vanwege de herfstvakantie van de betreffende ambtenaren. De gedeputeerde zal er alles aan doen om de vragen de volgende keer sneller te beantwoorden.

Mevrouw Boelhauer wijst op de schriftelijke vragen die de fracties van D66 en Groenlinks hebben ingediend met betrekking tot het rapport 'Omringd door zorg, toch niet veilig'. Hierover heeft gedeputeerde Pennarts middels een memo laten weten dat dit eerst in GS zal worden beantwoord. Zij vraagt of dit verder schriftelijk wordt afgedaan of dat dit aan de orde komt in de volgende commissievergadering.

Omdat werd gevraagd hoe GS denken over de conclusies van het rapport Samson wil gedeputeerde Pennarts ook de beantwoording via GS laten lopen. De commissieleden zullen over ongeveer een week de schriftelijke beantwoording ontvangen. Mocht dit aanleiding geven tot vervolgvragen, dan kan dit punt in de commissievergadering worden besproken.

De voorzitter licht de procedure toe. Als er bij een rondvraag aanleiding is om een punt toch in de commissie aan de orde te stellen, dan is dit mogelijk. Vragen bij de rondvraag zijn echter kórté vragen die met het oog op de actualiteit in de betreffende vergadering moeten worden gesteld. Eerder heeft zij bemerkt dat er leden zijn die met tien of meer vragen komen.

De heer Van Hees heeft een vraag over DUS en het memorandum dat de leden ontvingen.

De voorzitter wijst erop dat dit een korte vraag moet zijn. In de vorige vergadering heeft zij aan dit onderwerp ruim de aandacht gegeven.

De heer Van Hees meent dat er in het memorandum een 'gat' zit tussen 17 september, de datum waarop wordt gesteld dat OCW zou bijdragen en dat OCW in ieder geval zou doorgaan met De Utrechtse Spelen. Op 24 september had duidelijk kunnen zijn dat dit niet het geval was. Waarom heeft de gedeputeerde de commissie niet hierover ingelicht?

Gedeputeerde Pennarts wilde de commissie duidelijk maken welke informatie op wat voor moment bij haar bekend was. Het is van belang om hierbij mee te wegen dat er geen besluit over hoefde te worden genomen door de Staten, maar dat zij de Staten zo goed en tijdig mogelijk wilde informeren. Naar aanleiding van de discussie in de Staten had zij de behoefte om de zaken te chronoliseren.

De heer Boer vraagt wanneer zijn fractie een antwoord zal ontvangen op de door de fractie rondgemailde vragen over DUS.

Gedeputeerde Pennarts wijst op het belang van het afbouwen van de subsidierelatie met DUS. Bij vragen over de toekomst van DUS speelt de provincie dus een bescheiden rol. Daar waar de eigen tijdelijke bijdrage in het geding is, zal het college de vinger aan de pols houden.

De vragen zijn gedetailleerd en niet meer van toepassing op de provinciale rol. Zij zal de vragen schriftelijk zo spoedig mogelijk beantwoorden en hoopt daarmee het dossier te kunnen sluiten.

De heer Kocken adviseert de gedeputeerde om de commissievergadering van de gemeenteraad van Utrecht van 24 oktober af te wachten. De SP-fractie van de stad Utrecht heeft bijna daar bijna dezelfde vragen ingebracht bij de rondvraag. Wellicht kunnen die samen met de wethouder worden beantwoord.

Er is een beeldvorming ontstaan over de hoogte van salarissen. In het antwoord aan de PVV-fractie heeft de gedeputeerde aangegeven, dat deze in lijn zijn met de CAO. Misschien kan zij specifiek ingaan op het beeld dat in de media is ontstaan dat individuele directeuren € 120.000 salaris per jaar ontvangen. Dit is niet correct, dat blijkt ook uit de jaarrekening.

De voorzitter stelt voor dat de gedeputeerde hier schriftelijk op antwoordt.

6. Termijnagenda

De heer Kocken wijst erop dat in 2013 de concessie RTV Utrecht aan de orde komt. Hij vraagt of dit op de groslijst kan worden vermeld en of hiervoor al een datum bekend is.

Hij zou graag een werkbezoek over erfgoed inplannen en denkt hierbij aan archieven en lokale musea.

De heer Schaddelee vindt het passend om dit te zien in het licht van de Culturele Hoofdstad 2018, het is goed om te bekijken of een bepaalde structuur kan worden opgezet in de route daar naar toe. De voorzitter zegt toe dat wordt bekeken of een dergelijk werkbezoek kan worden georganiseerd.

De heer Driehuijs heeft een vraag over de vormgeving van de relatie met het Utrechts Archief. De gedeputeerde gaf aan dat moet worden nagedacht over de wijze waarop de provincie dit wil doen. Dit is van belang omdat deze wettelijke taak bij de provincie is neergelegd. Het zou goed zijn als hier nog dit jaar een tijdspad voor komt. In het kader van de discussies die spelen rond cultuur is het voor de commissie WMC van belang om enig zicht te krijgen op de voortgang ervan.

Gedeputeerde Pennarts laat weten dat dit afhankelijk is van wetgeving uit Den Haag. Zij heeft de intentie uitgesproken graag aan te sluiten bij het Utrechts Archief. Zodra er meer bekend is, zal de gedeputeerde bij de commissie terugkomen. Dit wordt eind 2012 of het eerste kwartaal van 2013.

De voorzitter zegt toe dat dit punt wordt opgenomen in de termijnagenda.

Mevrouw Maasdam herinnert aan de toezegging van de gedeputeerde op 17 september om te bekijken of de Opvoedpoli en Eigen Kracht een rol kunnen spelen bij het verkorten van wachtlijsten. Er staat de datum 22 oktober, maar er is geen reactie ontvangen. Op welke termijn kan de commissie een reactie verwachten? In Amsterdam wordt met Eigen Kracht aan de wachtlijsten gewerkt en zij geeft de gedeputeerde de suggestie mee om daar haar licht op te steken.

Gedeputeerde Pennarts heeft nagevraagd bij Bureau Jeugdzorg of bij kinderen op de wachtlijst de inzet van Eigen kracht een optie kan zijn. Dit werd afgeraden, kinderen zijn al geïndiceerd voor een bepaalde vorm van jeugdzorg en wachten tot zij daar worden toegelaten. In Friesland is hiermee geëxperimenteerd, de conclusie was dat dit niet een optie is.

Binnen Bureau Jeugdzorg bestaan een aantal interventies die volgens het principe van Eigen Kracht functioneren (Deltamethode). Ook bij de instellingen zijn concepten die zijn geënt op Eigen Kracht (familieberaad). Deze interventies gaan ook uit van de gedachte om de verantwoordelijkheid daar te leggen waar hij het beste op zijn plek is, bij het kind en de eigen omgeving.

Er wordt bij gemeenten gebruik gemaakt van de Opvoedpoli, ook de motie Vernieuwing jeugdzorg die door de Staten is ingesteld kan hier ruimte aan geven.

De Opvoedpoli heeft zich bij de provincie gemeld voor een subsidierelatie voor het komende jaar. Met Bureau Jeugdzorg wordt op basis van een vraag- en aanbodanalyse bekeken welk aanbod de komende periode door de provincie wordt gesubsidieerd.

De voorzitter vraagt de gedeputeerde dit alles in een memo te verwoorden en het laatste schriftelijk toe te zeggen.

Mevrouw Alsem geeft aan hierop terug te willen komen bij het betreffende agendapunt.

Mevrouw Boelhauer wijst erop dat van 19 tot 30 november Statenleden cliënten uit de jeugdzorg ontmoeten. De Statenleden hebben hun beschikbaarheid hiervoor opgegeven en horen graag de exacte data.

Mevrouw Engelsman heeft hierover contact gehad met JIJ. Eind oktober komt er een voorstel met de indeling.

7. Statenvoorstel Najaarsrapportage

De voorzitter wijst erop dat er voorafgaande aan deze vergadering een bijeenkomst was over onder andere de Begroting. Zij had eerder verzocht technische vragen in deze bijeenkomst te stellen of via de vertegenwoordigers van de fractie in de commissie BEM. Zij geeft nu de gelegenheid om vragen te stellen over de Najaarsrapportage die specifiek op WMC van toepassing zijn.

De heer Boer verwijst naar pagina 31: 'Momenteel zijn wij een aantal mogelijkheden van culturele instellingen om financiële ondersteuning aan het onderzoeken'. Spreker hoort graag welke culturele instellingen dit zijn, naast de instellingen waarvan dit al bekend is.

De heer Marchal complimenteert het college met de publieksversie van de Najaarsrapportage. Hij heeft drie opmerkingen:

- Programma 3, pagina 17: het valt op dat dit een zeer zwaar programma is. Het beslaat echter slechts anderhalve pagina. Zijn fractie heeft dan ook de vraag of hier alles op schema loopt qua begroting. Zijn hier geen kasritmeveranderingen?
- Pagina 31, herbestemmingen frictiebudget Alleato: er gaat € 546.000 naar het jeugdzorgbeleid, de transitie. Hier is zijn fractie gelukkig mee, eerder gaf hij aan de vrees te hebben dat hiervoor te weinig middelen beschikbaar zijn.
- De regeling gebruik dienstauto's is herzien en er valt een bedrag vrij. Zijn fractie is er voorstander van om dit bedrag geheel vrij te laten vallen en om niet € 25.000 door te schuiven naar het bevrijdingsfestival. Dit is schuiven van geld van het ene potje naar het andere.

De heer Joustra stelt de volgende vragen:

- Op pagina 17 staat dat, om als regio aantrekkelijk te blijven, het belangrijk is dat de woningopgave wordt gerealiseerd. Na de beantwoording van eerdere vragen van zijn fractie begreep hij dat de gedeputeerde er niet van uitging dat, als dit niet werd gerealiseerd, de regio minder aantrekkelijk zou worden. Is de gedeputeerde van mening dat de regio minder aantrekkelijk is als de woningbouwopgave niet wordt gerealiseerd?
- Er wordt gesproken van 'blijvende druk op de woningmarkt'. Ook hier heeft zijn fractie vragen over gesteld. Ambtenaren hebben hem ervan overtuigd dat dit inderdaad het geval is gezien de situatie van de markt. Hij vraagt of hier in de tussentijd een ander gevoel is ontstaan of dat dit antwoord niet bekend was bij de gedeputeerde.

- Pagina 18: bij het saldo van dit programma blijkt dat al € 26.180.000 is gerealiseerd. Dit is ongeveer anderhalf keer de begroting. De oorzaak hiervan is dat in de € 26.180.000 voorzieningen zitten van verplichtingen die zijn aangegaan voor 2013/2014. Dat is in totaal € 16.817.000. In de Productbegroting kan hij geen specificatie vinden van de betreffende posten. De voorzitter meent dat dit een erg technische vraag is die thuis hoorde in de eerdere bespreking. De heer Joustra heeft dit gevraagd en kreeg als antwoord dat dit in de Productbegroting staat vermeld.

De heer Schaddelee memoreert dat bij de Voorjaarsnota is gesproken over de restauratie van het Poortgebouw van Huis Doorn. Dit is niet terug te vinden in de Najaarsnota of de Begroting.

Mevrouw Nap wijst erop dat Programma 8 nog steeds de titel heeft: Samenleving, cultuur en sport. Het onderdeel sport hoort niet thuis bij de provincie. Er is gesproken over een bijdrage voor een aankoop van de collectie in De Haar doch deze is niet terug te vinden in de Productbegroting.

Op pagina 33 staat dat wordt voorgesteld om de € 1.200.000 die overblijft na uitbetaling van de wachtgeld van Alleato, in te zetten ten behoeve van Programma 8. Daarbij worden de verzoeken van de verschillende culturele instellingen om financiële ondersteuning genoemd. Mevrouw Van Viegen vraagt of wellicht is overwogen om deze middelen te behouden voor Programma 9. Zij denkt daarbij aan het meer middelen toekennen aan experimenteerruimte voor gemeenten of aan het dekken van de risico's die daar misschien komen bij het beëindigen van subsidierelaties.

Mevrouw Boelhauer constateert dat veel van haar vragen inmiddels zijn gesteld. Zij vraagt de gedeputeerde om een toelichting op het Rijksprogramma Cultuureducatie met kwaliteit.

De heer Thonon sluit zich, wat diens laatste vraag, betreft aan bij de heer Joustra. De lasten voor 2013 voor het Fonds Uitplaatsing Hinderlijke Bedrijven zijn nu al bijna € 800.000 hoger dan begroot. Hoe komt dit?

Gedeputeerde De Vries antwoordt de heer Marchal dat er geen kasritmeveranderingen zijn die in de commissie moeten worden gemeld. In het nieuwe programma dat is afgesproken in de Kadernota Wonen Binnenstedelijke Ontwikkeling is er juist voor gekozen om het budget zodanig te organiseren dat hier flexibel mee om kan worden gegaan, om zo goed te kunnen anticiperen op verzoeken om ondersteuning op het gebied van dit programmaonderdeel.

De vraag van de heer Joustra over het niet realiseren van de woningbouwopgave is een politieke vraag. De gedeputeerde geeft aan de regio aantrekkelijk te willen houden. Tegelijkertijd heeft hij te maken met een opgave om mensen te kunnen accommoderen. Die afweging moet worden gemaakt. Het programma en de Kadernota zijn erop gericht om zoveel mogelijk woningen te realiseren die ook passen binnen de kwaliteit die men voor ogen heeft. Hij meent dat de kwaliteit niet wordt aangetast. Ook als men minder bouwt, kan de kwaliteit blijven bestaan. Maar het is ook zo dat, als binnenstedelijk in opgaven wordt gezocht en daarbij de kwaliteit voor ogen wordt gehouden, die kwaliteit gehandhaafd kan blijven.

De gedeputeerde wijst erop dat de druk op de woningmarkt enigszins is afgenomen omdat de verhuisbewegingen zijn afgenomen. Burgers nemen niet het risico om een nieuwe woning te kopen alvorens de oude is verkocht. Dit alles moet echter op langere termijn worden bekeken. Dan blijft de regio een buitengewoon aantrekkelijke regio. Wanneer men richting 2020 zou kijken, dan zal er een blijvende druk op de woningmarkt zijn. De cijfers die de gemeenten hebben aangeleverd, zie agendapunt 12.1, geven aan dat de druk nog altijd wordt gevoeld.

In reactie op de vraag van de heren Joustra en Thonon over de € 26.000.000 die niet terug te vinden is in de productbegroting, laat de gedeputeerde weten dit na te zullen gaan. Via het verslag van de vergadering zal hierover teruggekoppeld worden.

De heer Marchal refereert aan zijn vraag: het betreft een zwaar programma dat echter maar anderhalve pagina van de najaarsnota in beslag neemt. Hij vraagt of hierover tussentijds niet meer is te melden. Vindt de gedeputeerde de informatiewaarde hier niet zo groot? Gedeputeerde De Vries bestrijdt dit. Hij wijst erop dat de nieuwe Kadernota in april is vastgesteld. Een najaarsrapportage krijgt snel na het zomerreces zijn beslag. Alles wat dus vanuit de Kadernota in gang wordt gezet, begint nu vruchten af te werpen. Ook worden de plannen voor 2013 nu pas verder uitgewerkt. In de eindejaarsrapportage zal meer te melden zijn over hoe het college hier mee om is gegaan in de loop van dit jaar. In mei, bij het jaarverslag van de Kadernota, zal de commissie meer inzicht krijgen in wat er momenteel gaande is.

De heer Thonon memoreert dat de jaarlijkse evaluatie van de Kadernota reeds op de termijnagenda staat vermeld, dit zal zijn op 23 mei 2013.

Hij herinnert de gedeputeerde aan zijn vraag over het Fonds Uitplaatsing Hinderlijke Bedrijven.

Gedeputeerde De Vries licht toe dat het Fonds Uitplaatsing Hinderlijke Bedrijven enerzijds valt onder de Kadernota Wonen en Binnenstedelijke Ontwikkeling, doch toen het zich voordeed, viel dit nog onder MME.

Ondanks dat een dergelijk dossier vaak lastig is, is het afgelopen jaar een aantal projecten toch succesvol geweest. Er zijn convenanten ondertekend en er kon dus geld worden uitgezet, recent nog bij Primagaz in Woudenberg.

De heer Thonon refereert aan de 'spaarpot' bij het Integrale Gebiedsprogramma, hier komt steeds geld bij. Zou hier, met dergelijke kasfluctuaties, ook niet een fonds kunnen komen?

Gedeputeerde De Vries licht toe dat dit de reden is waarom in het kader van de Kadernota is afgesproken dat hier een flexibel in te zetten budget moest komen.

Hij zou graag over het voorstel van de heer Thonon meedenken. Uiterlijk december zal het college met de Staten spreken over projecten op de groslijst waarvoor de middelen zullen worden ingezet.

In reactie op de SP-fractie laat gedeputeerde Pennarts weten dat DUS, Kunst Centraal (waar een reservering in verband met de mogelijke frictiekosten voor is gemaakt) en jeugdtheatergezelschap Het Filiaal een verzoek om financiële steun bij de provincie hebben neergelegd.

Alle provincies hebben op 5 mei een bevrijdingsfestival. In Utrecht moet jaarlijks naar dekking hiervoor worden gezocht. Nu er een bedrag van € 25.000 vrijvalt, is ervoor gekozen om dit te bestemmen voor een structurele dekking hiervan.

De ChristenUnie-fractie vroeg waar de restauratie van het Poortgebouw is geparkeerd. De vraag was of dit een project zou zijn dat kan worden gedekt door het Fonds Erfgoedparels. Het betreft hier echter niet een restauratie maar een verbouwing, er is dus geen reservering gemaakt voor Huis Doorn. Eerder heeft de gedeputeerde toegezegd dat er, mocht de vraag komen, zal worden bekeken of er mogelijkheden zijn om daaraan tegemoet te komen. Maar dan moet het een vraag zijn die past binnen één van de beschikbare budgetten. Dat is niet het geval en er staat dan ook geen reservering voor in de begroting.

De gedeputeerde is het eens met mevrouw Nap dat het woord sport verwijderd zou moeten worden en zegt toe dat dit de volgende keer niet meer zal worden vermeld.

De bijdrage aan de collectie in De Haar is verwerkt in de Cultuurbegroting 2012 en is daarom in de Najaarsrapportage niet terug te vinden.

De PvdA-fractie vroeg of het bedrag dat wordt verdeeld tussen de Programma's 8 en 9 niet beter volledig ten goede zou kunnen komen aan programma 9. Een deel van het geld gaat inderdaad naar

Programma 9 voor extra middelen ten behoeve van de transitie. Het college gaat ervan uit dat er ten aanzien van de afbouw met subsidierelaties geen beroep komt op frictiekosten. Hier wordt met alle provincies een juridische weg bewandeld die voorziet in het tijdig opzeggen van de relatie waardoor er geen claims bij de provincie kunnen worden gelegd.

De heer Marchal verwijst naar de € 546.000 voor de transitie. Kwam het college bij het opstellen van de Najaarsnota tot het inzicht dat dit geld nodig was om de transitie daadwerkelijk zorgvuldiger te kunnen laten verlopen?

Gedeputeerde Pennarts licht toe dat dit de provincie ruimte geeft om de gemeenten bij de transitie extra geld aan te bieden. Een voorbeeld is Alleato. De provincie had met Alleato een subsidierelatie en kreeg daar een aantal uren voor terug ten behoeve van de jeugdzorg. De organisatie houdt op te bestaan en een aantal van de uren wordt niet uitgevoerd. Dit budget is dus nodig om de toegezegde ondersteuning van gemeenten op een andere wijze uit te voeren.

Wat het aanvullende Rijksprogramma Cultuureducatie met kwaliteit betreft: dit wordt de provincies en gemeenten aangeboden door het Rijk. Hierop kan worden gematcht. Het college maakt hier graag gebruik van. Een deel van het geld komt uit het frictiebudget omdat er geen aanvullende middelen voor beschikbaar zijn. Bekeken wordt of Het Filiaal, een jeugdtheaterorganisatie waar de provincie in het verleden een omvangrijke subsidierelatie mee had, door de matchingsregeling, de komende periode een positie in het Cultuurprogramma kan worden gegeven. Het programma is gericht op inhoudelijke verdieping van cultuureducatie, met name gericht op het basisonderwijs, omdat het ministerie van OCW dit uitermate belangrijk vindt. Dit komt goed overeen met de focus die de provincie voor Kunst Centraal heeft geformuleerd. Er wordt geprobeerd om dit ook te doen met de gemeenten Utrecht en Amersfoort, die hier ook geld voor beschikbaar stellen.

8. Statenvoorstel Begroting 2013

De heer Ubaghs stelt drie vragen:

- Op pagina 62 wordt bij prestatie indicatoren vanaf 2013 een constant percentage van 3% genoemd bij 'toename eigen inkomsten gesubsidieerde instellingen'. Los van de hoogte van dit percentage spreekt er weinig ambitie uit om het percentage door de jaren heen gelijk te houden.
- Naar aanleiding van pagina 82 van de risicoparagraaf heeft de PVV-fractie de conclusie getrokken dat GS de kans dat Utrecht Culturele Hoofdstad wordt schatten op 50%. Is dat reëel?
- De mogelijke lening aan DUS ontbreekt in het overzicht van de risicoparagraaf.

De heer Thonon sluit zich aan bij de tweede vraag van de PVV-fractie.

Bij de regionale afstemming op het gebied van woningbouw staat: 'Daar waar samenwerking uitblijft, zorgen wij er voor dat deze alsnog tot stand komt.' Spreker vraagt met welke instrumenten het college dit gaat doen.

Mevrouw Nap plaatst de volgende opmerkingen:

- Wat is de zin van een prestatie indicator als die op pagina 62: het aantal gesteunde festivals? Het gaat om hoeveel mensen de festivals bezoeken, om hoeveel mensen bereid zijn ervoor te betalen. Zij zou dit in een volgende begroting graag aangepast zien.
- Bij Cultuur en ondernemerschap staat een percentage van 3%, de PVV-fractie noemde het al. Daar straalt de ambitieeloosheid van af.
- Bij cultuureducatie staat eerst 90% waarna dit afneemt van 83% naar 75%. In de toelichting staat de reden van dit afbouwen: de provincie geeft minder geld. Dat is op zich logisch. Maar dan wordt weer alleen vanuit de zak met geld gedacht. De ambitie van het college is toch 'Meer met minder'? Dan zou het college dus ook 'gelijk met minder' kunnen aanhouden. Zij zou graag zien dat, met een iets lagere bijdrage, het percentage op 90% procent blijft.

- De provincie doet weinig aan sport. Maar in de verschillentoelichting staat op pagina 64 dat er in 2011 € 1.080.000, in de Begroting 2012 € 1.300.000 en in de Begroting 2013 € 1.400.000 naar sport gaat. Waar gaat dit geld heen? Als dit frictiekosten betreft, waarom wordt dit bedrag dan hoger naarmate men er minder aan doet?

De heer Joustra is verheugd over de begroting. Met name het stuk over het aansluiten van de woningbouw op de vraag is een liberaal punt bij uitstek.

Op pagina 35 staat dat in 2013 20 gemeentelijke projecten moeten worden gerealiseerd. Streefgetallen zijn nuttig. Maar hij kan in de begroting niet terugvinden dat de projecten worden getoetst aan de duurzame verstedelijkingsladder en vraagt of dit bewust is gedaan.

Gedeputeerde Pennarts beantwoordt de vragen als volgt:

- Er zijn vragen gesteld over hoe ambitieus de mate van inkomstenstijging bij gesubsidieerde instellingen is bij het cultureel ondernemerschap. Hierbij heeft het economische klimaat een rol gespeeld. Het is de nadrukkelijke wens dat dit gebeurt. In de statenbrief Cultuur en Ondernemerschap is te zien op welke wijze het college hier een bijdrage aan wil leveren. De sfeer waarin het moet gebeuren, de teruglopende bezoeken en het economische klimaat hebben gemaakt dat er een realistische inschatting moest worden gemaakt.
- De 50% kans dat Utrecht de Culturele Hoofdstad wordt vindt de gedeputeerde een realistisch percentage. Het had van haar hoger gemogen, het zou een zegen zijn voor de regio als Utrecht Culturele Hoofdstad zou worden. Het aanbod is hier geschikt voor. De 50% is destijds vastgesteld en is het percentage dat wordt meegenomen tot het besluit valt.
- De lening aan DUS is geen lening die in de risicoparagraaf moet worden opgenomen. Die lening is uitbetaald, € 200.000 en er komt € 100.000 terug. Het is een lopende uitgave uit de begroting en om die reden is het niet vermeld.

De heer Ubaghs wijst er op dat, als DUS failliet gaat, dit wel degelijk een risico is.

Gedeputeerde Pennarts beaamt dit, maar dat risico hebben GS genomen op het moment dat GS een bijdrage hebben geleverd aan het voortbestaan van DUS. Het is geen risico voor de toekomst.

- De CDA-fractie vroeg waarom bij het percentage leerlingen dat structureel in aanraking komt met cultuureducatie niet kan worden uitgegaan van het principe 'hetzelfde voor minder geld'. De bezuiniging op de kunst- en cultuureducatie is een forse en daaruit is voortgevloeid dat het college ervoor heeft gekozen zich te richten op het basisschoolonderwijs. In het verleden was er ook sprake van voortgezet onderwijs, het bereik is nu dus kleiner.

Mevrouw Nap wijst erop dat in de indicator het percentage leerlingen P.O. staat vermeld. Het voortgezet onderwijs valt er al buiten.

Gedeputeerde Pennarts erkent dat de V.O.-leeftijd hier al buiten is gehouden. Dan heeft er mee te maken dat er minder middelen beschikbaar zijn gekomen voor Kunst Centraal. Een aantal activiteiten is afgebouwd, scholen moeten dit zelf oppakken. De verkleining van de doelgroep is relatief minder dan de verkleining van het budget.

Gedeputeerde De Vries gaat in op de regionale afstemming.

- In de provincie Utrecht heeft men te maken met vier processen die hiermee te maken hebben: Eemland, FoodValley, het U10-gebied (waar de provincie op ambtelijk niveau bij is betrokken) en de Utrechtse Heuvelrug. De vraag is hoe ervoor kan worden gezorgd, dat dit daadwerkelijk gebeurt. De provincie heeft bij de eerste twee aangeboden om samen met de organisatie Companen regionaal woningmarktonderzoek te doen. Zo wordt inzicht verkregen in bijvoorbeeld verhuisstromen over provinciegrenzen heen, tussen de verschillende gemeenten en ook in hoe de verhoudingen zijn tussen de te ontwikkelen locaties binnen dergelijke gemeenten. Zo ontstaat bij gemeenten inzicht, ook in de vraag of dit alleen is op te lossen of dat onderlinge afstemming van belang is om te voorkomen dat men elkaar beconcurrert.

Hier moet wel verwachtingenmanagement wordt toegepast. Het is aan de gemeenten zelf om de keuze te maken of zij elkaar de helpende hand willen toesteken om zo de pijn te verdelen. De provincie kan met bijvoorbeeld convenanten bekijken hoe de gemeenten ondersteund kunnen worden bij die ontwikkelingen waarvan de provincie van mening is dat die passen binnen het regionale verhaal of de plekken die belangrijk zijn voor de binnenstedelijke opgave. Dat instrumentarium staat de gedeputeerde ter beschikking. Hij kan gemeenten dwingen om regionaal met elkaar af te stemmen.

- De heer Joustra sprak over 20 gemeentelijke projecten die moeten zijn gerealiseerd. Het is niet zo dat projecten nu zijn afgerond, projecten zijn verder gebracht. Bij bijvoorbeeld mediation in de gemeenten Rhenen betreft dit drie projecten waarbij de provincie met gemeente en corporatie aan tafel zit om te helpen bij het uitwerken van projecten. Dat valt ook onder de 20 projecten.
- Wat de duurzame verstedelijkingsladder betreft: op pagina 34 staat dat GS streven naar het geven van een duurzame kwalitatieve impuls bij tien tot vijftien projecten. De duurzame verstedelijkingsladder wordt hier dus in meegenomen en wordt hier ook afgewogen, juist ook vanwege het feit dat er nadruk wordt gelegd op de binnenstedelijke opgave. Spreker verwijst naar het jaarverslag van de Kadernota dat de Staten in mei 2013 zullen ontvangen.

Mevrouw Nap herinnert aan haar vragen over de indicator van de festivals en over de bedragen die aan sport worden toegekend.

Zij vindt het jammer dat de percentages zo laag zijn. Een college dat 'Meer met minder' zegt, realiseert hier niet eens 'Hetzelfde met minder'.

Gedeputeerde Pennarts begrijpt dit. Zij wijst erop dat, wanneer er meer dan € 1.000.000 minder wordt uitgekeerd aan een organisatie voor kunst- en cultuureducatie, een prestatie van 75% bereik in de doelgroep een goede prestatie is. Als de financiën worden aangescherpt, krijgt men in de doelgroep en het aanbod nu eenmaal ook een aanscherping. Hier kan een groei in als de organisatie in rustiger vaarwater komt.

Het is de gedeputeerde niet duidelijk waar de bedragen aan sport op gebaseerd zijn. Zij zegt toe uit te zullen zoeken op welke budgetten dit betrekking heeft. De provincie heeft alleen enkele jaren een bedrag toegezegd aan het Europese Jeugd Olympisch Festival in 2013.

De gedeputeerde is het eens met mevrouw Nap dat het gaat om de aantallen bezoekers en niet het aantal festivals. Dit staat ook vermeld in het festivalbeleid: een fors beleid en een nationale c.q. internationale uitstraling van festivals. Hierop hebben GS de keuzes gebaseerd. Indirect, in de uitwerking en de subsidievoorwaarden, is bereik en bezoekersaantallen een factor waar rekening mee is gehouden.

9. Statenvoorstel Provinciaal beleidskader jeugdzorg 2013-2014/Transitiekader 2013-2014

9.1 Statenbrief ontwerp uitvoeringsprogramma jeugdzorg 2013

De voorzitter herinnert eraan dat deze twee onderwerpen tegelijkertijd besproken worden.

Zij heeft in de voorzittersmail geschreven dat zij een voorstel zou doen voor een overleg met de woordvoerders Jeugdzorg.

Het lijkt haar nuttig om een informeel procedureel overleg te plannen over het proces van het komende jaar, over hoe om te gaan met de notities van de wachtlijsten. Zij vernam dat er wellicht behoefte bestaat aan een gesprek met Bureau Jeugdzorg. In het overleg kan worden geïnventariseerd waar behoefte aan is. In deze vergadering kan over de inhoud worden gesproken. Afgesproken wordt om deze twee bijeenkomsten te organiseren.

Mevrouw Alsem vindt dat in het beleidskader veel werk is gestoken. Het is duidelijk dat op veel punten is gekeken naar hoe in de transitie tot concrete stappen kan worden gekomen.

- Echter, achter het beleidskader zit een brief van een aantal gemeenten, die hebben gereageerd op het beleidskader. Zij zijn niet helemaal tevreden met de plek die zij krijgen in het zoeken naar vernieuwing en in de contacten die zij met de provincie hebben. Het antwoord van de provincie is een herhaaldelijk 'geen aanpassing'. Zij vraagt de gedeputeerde nader in te gaan op het verschil tussen de plannen van de provincie om dit proces in goed overleg met gemeenten in te gaan en deze reactie. Beseft moet worden dat er sprake is van een transitie en een transformatie. De transitie is met name de overdracht van de provincie naar gemeenten, maar gemeenten zitten voor de transformatie, wat ook is te merken in de landelijke commentaren op de huidige concept Wet Jeugdzorg. Gemeenten willen ruimte voor het brede sociale domein en niet al die regels, zij staan voor de opdracht om verbindingen te leggen.
- Het Uitvoeringsprogramma is een prima stuk waar de Staten verder mee kunnen. Wel maakt zij zich zorgen over de verbinding die tussen transitie en transformatie moet worden gelegd tussen provincie en tussen gemeenten. Zij vraagt of de tevredenheid van gemeenten en de manier waarop zij bij het gesprek betrokken worden, méér zichtbaar kan worden gemaakt. Zo ziet men dat vanuit gemeenten wordt gedacht en dat de jeugdzorg een verbinding krijgt met het brede sociale domein.
- Het fichesmodel is een heikel punt, het gaat over het verdelen van middelen. In het memorandum staat dat de provincie ook belanghebbende is, dat dit in de ogen van eenieder onwenselijk is en dat er een onafhankelijke partij komt om het besluitvormingsproces te ondersteunen. Zij vraagt of het hier om provinciale middelen gaat. Is de provincie degene die uiteindelijk de knopen doorhakt? Wat betekent dit voor de positie van de gemeente? In de toekomst moet vaker over verdeling van middelen worden gesproken, is er dan steeds een onafhankelijke derde nodig?

Mevrouw Van Viegen sluit zich aan bij de vraag van de VVD-fractie over het beleidskader. De kritische reactie van de gemeenten op het beleidskader is blijkbaar geen aanleiding om aanpassingen door te voeren.

- Zij hoort ook graag in hoeverre de gedeputeerde van mening is dat gemeenten zich nu wel kunnen vinden in wat voorligt.
- Op pagina 32 wordt een aantal kritische succesfactoren genoemd. Eén daarvan is dat gemeenten uiterlijk 1 januari 2014 afspraken maken over bovenlokale samenwerking. Het zou goed zijn als dit eerder zou gebeuren, want dan zou per 1 januari 2014 al een deel van de taken kunnen worden overgenomen. Een aantal Brabantse gemeenten neemt op dit moment al een deel van de taken over. Deelt de gedeputeerde deze wens, heeft zij wellicht een eerdere streefdatum en wat wordt ondernomen om hier vaart in te krijgen?
- Op pagina 18 van het Uitvoeringsprogramma worden de prestatieafspraken richting Bureau Jeugdzorg en SGJ benoemd. Er wordt gebruik gemaakt van de term 'onder meer' en mevrouw Van Viegen vraagt of cliënttevredenheid hier onderdeel van uitmaakt.
- Een vaak besproken punt is het verbeteren van de nazorg. In de stukken is te lezen dat dit niet goed gaat. De aanpak hiervan mag volgens de PvdA-fractie wat steviger, ook hier is niet de daadkracht te herkennen om het probleem samen op te lossen. Het is een complex probleem waarbij men afhankelijk is van andere partners, maar het lijkt nu of er niets gebeurt. Zij vraagt de gedeputeerde om een schriftelijke beantwoording hiervan, met een analyse van het probleem en een beschrijving van de oplossingsrichtingen waarvoor is gekozen.

Mevrouw Maasland sluit zich aan bij bijdrage van mevrouw Alsem. Ook haar fractie gaf eerder aan dat de transformatie een taak is die gemeenten moeten invullen.

De reactie bij het transitiekader is kritisch. Hoe gaat de gedeputeerde ervoor zorgen dat gemeenten zich bediend gaan voelen en uitgedaagd om de transformatie vorm te geven? Er komt geen vraag van de gemeenten over wat men wèl wil, er is vooral kritiek op hoe de provincie dit insteekt.

In het Uitvoeringsprogramma staat dat gemeenten om een reactie is gevraagd. Mevrouw Maasland vraagt of die reactie al is geweest en hoe deze reactie was.

Mevrouw Jedema geeft aan dat ook haar fractie zich zorgen maakt.

- Op pagina 2 van het statenvoorstel staat dat de acties die de provincie voorstaat tegemoet komen aan de argumenten van de 21 gemeenten. De reactie van de gemeenten is kritisch en een evidente roep om vrijheid en ruimte voor opdrachtgeverschap en experimenten. Ook roepen zij om het zien van kansen. Dit alles is moeilijk te rijmen met wat bovenaan pagina 2 wordt gesteld, namelijk dat aan deze argumenten tegemoet wordt gekomen. Hoe ziet de gedeputeerde dit? Als dit een serieuze klacht is van gemeenten, dan moet de provincie hier wat mee doen. Zij roept de gedeputeerde op om nog een keer in gesprek te gaan met de gemeenten over de vraag hoe zij dit op die punten anders zien. Gemeenten moeten daarbij zelf ook scherper aangeven wat zij wél zouden willen. Willen zij een volledig vrij budget, intersectoraal, over de keten heen? Mevrouw Jedema vraagt hoe de gedeputeerde hier tegenaan kijkt en welke consequenties dit kan hebben, ook voor het Uitvoeringsprogramma in 2013. Het is niet verstandig om met elkaar een richting in te gaan waarvan bekend is dat gemeenten er niet gelukkig mee zijn.
- Haar fractie vraagt wie de onafhankelijke derde partij is waarover in het fichesmodel wordt gesproken. Het zou toch zo moeten zijn dat, ook al heeft de provincie een dubbele rol als procesbegeleider en inhoudelijk betrokkene, men daar als partijen onderling met elkaar uitkomt? Dit sterkt niet het vertrouwen van haar fractie in hoe de gesprekken lopen als dat niet lukt. Zij begrijpt dat het de intentie is dat op korte termijn actie wordt ondernomen en hoort graag hoe de gedeputeerde tegen dit alles aankijkt.
- Haar fractie heeft schriftelijke vragen gesteld met betrekking tot het Uitvoeringsprogramma.

Mevrouw Broere herkent zich in veel van wat is gezegd.

- Zij is geschrokken van de opmerking van Kinderombudsman Marc Dullaert dat de overdracht van de jeugdzorg naar de gemeenten een desastreuze handeling is.
- Zij onderschrijft de inbreng van de fracties van de VVD, CDA en D66 over de bijdrage van de gemeenten. Zij meent dat de gemeenten om concretisering vragen van de problemen bij de transformatie en de transitie, terwijl de provincie nergens concreet op ingaat. Er staat herhaaldelijk: niet van toepassing, al vermeld. Dat komt wat arrogant over, mede omdat gemeenten toch concreet enkele zaken naar voren brengen. Zij vraagt zich af of de gemeenten niet behoefte hebben aan een draaiboek, wie, wanneer, waar en met wat. Dan wordt het concreter en verloopt het gesprek met de gemeenten gemakkelijker.
- In Brabant nemen twintig gemeenten de enkelvoudige ambulante zorg over per 1 januari 2013. Kan dit een basis zijn voor Utrecht, is er contact met de betreffende gedeputeerde?
- In het oosten krijgen Twenterand, Wierden en Rijssen-Holtten € 250.000 van de provincie om te oefenen. Mevrouw Broere vraagt zich af of de provincie Utrecht niet te weinig doet. Het zijn allemaal plannen en zij zou graag meer concretisering zien.
- Dit geldt ook voor de fiches. De betrokken partijen hebben allemaal specifieke belangen, maar er is maar één belang: dat van het kind. Waarom moet er een onafhankelijke partij worden ingezet om het besluitvormingsproces te ondersteunen? Ook hier zou zij graag meer concretisering zien, zodat met geld of acties aan de wensen van de gemeenten kan worden voldaan.
- In het verleden is via het programma Utrecht Jeugd Centraal ruim € 20.000.000 geïnvesteerd. Wat doet de provincie in de toekomst? Als er geld nodig is, kan dit worden gevonden. Er wordt gemakkelijk gebruik gemaakt van de algemene reserves, er wordt met potjes geschoven en er wordt geld geïnvesteerd in het uit de files halen van auto's.

Mevrouw Boelhauer laat weten dat haar fractie de uitwerking van het Uitvoeringsprogramma, als onderdeel van de Kadernota, veel meer concreet vindt dan in juni/juli het geval was. De ruimte voor

diversiteit is daarbij op een goede manier meegenomen. Het 'wat' is duidelijk in de doelstellingen opgenomen en de weg daar naar toe wordt vastgesteld in overleg met de gemeenten. Dat vindt haar fractie gewenst en noodzakelijk. Het is daarom vreemd dat richting gemeenten in de beantwoording wordt gesproken over 'niet van toepassing'. GS doen zich daarmee tekort, meent zij. Ook is dit communicatief wellicht niet zo handig richting de gemeenten.

Haar fractie heeft vragen gesteld naar aanleiding van het rapport van de commissie Samson. Het is niet gewenst om nu in de valkuil van regelreflexen te stappen. Het dilemma is dat de inhoudelijke zorgvernieuwing zich erg lastig verhoudt tot de onzekerheid bij de aanbieders over de continuïteit van de organisatie. Zij vraagt waar het gesprek hierover plaatsvindt.

De heer Schaddelee sluit aan bij eerdere sprekers: zet het kind centraal en denk vanuit de missie 'Alle Utrechtse kinderen groeien veilig, en zo goed mogelijk, thuis op'. Vervolgens ziet men dat er een procesdiscussie ontstaat. Dat is het risico van de transformatie en de overgang naar de gemeenten. Hier moet zo adequaat mogelijk op worden ingestoken.

- Van wethouders heeft spreker vernomen dat de provincie ambtelijk nogal probeert te sturen. Hij vraagt de gedeputeerde in te gaan op de vraag hoe de wisselwerking is tussen het bestuurlijk en ambtelijk platform. Waar worden de teksten geschreven en de knopen doorgelicht, hoeveel ruimte is er voor experimenten en voor wisselwerking en interactie tussen gemeenten en provincie?
- Spreker vraagt of het juist is dat de frictiekosten uiteindelijk voor de provincie zijn.
- Klopt het dat de SGJ op dezelfde wijze in het spel blijft als Bureau Jeugdzorg?

Het valt de heer Marchal op dat het stuk 21 van de 26 gemeenten betreft.

- Hij vraagt of de andere vijf volledig akkoord zijn gegaan.
- De 21 gemeenten uiten hun zorg. De gedeputeerde heeft hierop gereageerd. Is aan de hand van de reactie al gecommuniceerd met de 21 gemeenten? Kunnen zij zich hier nu wel in vinden?
- Er is vaker gesproken over de identiteitsgebonden zorg. Zijn fractie vraagt of ieder de zorg kan krijgen die men te zijner tijd wil. In hoeverre is de gedeputeerde ertoe bereid om ervoor te zorgen dat elke cliënt na de overdracht (via bijvoorbeeld onderaannemerschap) een eigen keuze heeft in het kiezen van een religieuze of culturele instelling?

Mevrouw Hoek heeft meermalen haar zorg uitgesproken over het feit dat de grotere gemeenten veel meer expertise en ervaring met de jeugdzorg hebben dan de kleinere gemeenten.

- Hoe pakken kleinere gemeenten dit aan? Dergelijke zorg is vaak gemeentegrensoverschrijdend.
- Zij is verheugd over het feit dat 21 gemeenten zich hebben gebundeld. Dat is verstandig. Bij aanbestedingen kunnen zo afspraken over de kosten worden gemaakt. Het kind moet vooral niet het kind van de rekening worden. Zij vindt het vreemd dat gemeenten in het midden van de provincie Utrecht hier niet bij zijn en vraagt de gedeputeerde in gesprek te gaan met deze gemeenten over de vraag of zij hierbij kunnen aanhaken. De gemeenten geven aan hier geen behoefte aan te hebben, maar mevrouw Hoek is een voorstander van clustering.

Mevrouw Keller laat weten dat haar vragen en opmerkingen al naar voren zijn gekomen.

Gedeputeerde Pennarts begint haar beantwoording met de brief, alle fracties hebben hieraan gerefereerd. De indruk is gewekt dat de gemeenten de moeite hebben genomen om een reactie te formuleren en dat het college aangeeft dat dit niet van toepassing is. Dit betreurt zij en zij wil dit weerleggen. Zij is ervan overtuigd dat er sprake is van een goede relatie met de gemeenten. De term 'niet van toepassing' is een onhandige formulering geweest.

Het meerjarig beleidskader is ook ter inzage geweest bij de gemeenten. Zij hebben hier een reactie op geformuleerd. De heer Schaddelee vindt niet terug dat het kind centraal wordt gezet - natuurlijk

staat het kind centraal maar uiteindelijk moeten partijen de diepte in met elkaar. Hier zit natuurlijk een spanning op. Gemeenten hebben gebruik gemaakt van de gelegenheid en precies de punten geformuleerd waar zij moeite mee hebben. De commissie verwijt de gedeputeerde dat er een bepaalde arrogantie door de brief heen straalt. Dit vindt zij ongewenst. De gedeputeerde vermoedt dat de beantwoording te inhoudelijk en instrumenteel was. Zij zal een toon zoeken die meer tegemoet komt aan de wens tot samenwerking, die er beslist is van beide kanten.

Daar waar staat 'geen aanpassing' heeft dit betrekking op het meerjarig beleidskader (waar de gemeenten op reageerden) maar natuurlijk niet op het Uitvoeringsprogramma. Hierin is wel degelijk rekening gehouden met de wensen van de gemeenten. In de uiteindelijke beantwoording van de brief zal de gedeputeerde hieraan refereren. De laatste kolom was alleen bestemd voor de commissie. In de brief zal de gedeputeerde ook een expliciete uitnodiging formuleren aan de gemeenten om aan te geven waar zij het wel mee eens zijn.

Dit alles neemt niet weg, dat er op bepaalde punten spanning blijft zitten. Met name bij de fichesregeling waarbij de gemeenten aangeven de middelen bij voorkeur naar eigen inzicht te gebruiken. De provincie stelt echter dat deze middelen aan een bepaalde doelgroep zijn toebedeeld vanuit de doeluitkering. Hier ligt voor de provincie een risico, ook is er de wachttijdproblematiek. GS willen graag met de gemeenten experimenteren maar dan wel bij de bestaande instellingen en het bestaande jeugdzorgaanbod. Zodra blijkt dat gemeenten bij hun experimenten een verminderde instroom hebben, is er ruimte om het bedrag ruimer te besteden. Gedeputeerde zou echter een half jaar de tijd willen nemen om te bekijken hoe dit werkt en met wie vervolgstappen kunnen worden gezet. Dit heeft ook met risicoaanvaarding door de gemeenten te maken. In de volgende commissievergadering zal het college met een voorstel komen over hoe de commissie wordt gerapporteerd op het punt van de samenwerking van de gemeenten.

Mevrouw Alsem wijst erop dat gemeenten vragen om verruiming. Dit zou dus kunnen als gemeenten hebben bewezen dat zij tot verminderde uitstroom in de jeugdstream tot staat zijn. Maar sommige gemeenten zeggen juist dat zij andere aanbieders en andere arrangementen nodig hebben om ervoor te zorgen dat zij sneller en beter hulp aan kinderen kunnen geven. Hier zitten ook niet-huidige aanbieders bij. Wanneer men alleen met de bestaande aanbieders werkt, kan dit niet worden bereikt. Gedeputeerde Pennarts licht toe dat aanbieders waar de gemeenten inkopen een aanbod zullen moeten formuleren waarop de gemeenten wachten. Als bijvoorbeeld een organisatie als Trajectum met gemeenten overlegt en gemeenten kunnen met middelen van de doeluitkering een vraag formuleren, dan moet de organisatie daar een antwoord op bieden. Ook de instellingen moeten met een beter en op de doelgroep toegespitst aanbod komen. Er is € 3.000.000 beschikbaar voor het formuleren van een vraag naar de bestaande instellingen over waar gemeenten behoefte aan hebben. Daarnaast hebben gemeenten aanvullende middelen om zorgaanbod te formuleren op bijvoorbeeld het veld tussen de eerste en tweede lijn in. De motie Zorgvernieuwing geeft hier voor een bescheiden deel invulling aan, maar gemeenten hebben ook zelf middelen.

Mevrouw Jedema memoreert dat het fichesmodel is opgenomen in het beleidskader en besproken met alle partijen. Uit de brief blijkt echter dat de gemeenten niet erg gecharmeerd zijn van dit model. Zij noemen evenwel ook geen andere oplossing. De gedeputeerde geeft aan dat zij in het Uitvoeringsprogramma tegemoet zal komen aan de kritiek van de gemeenten. Op dit punt is dat niet het geval.

Gedeputeerde Pennarts wil dan ook beginnen met het fichesmodel. Dit biedt gemeenten ruimte om een zorgvraag te formuleren en die in te kopen bij instellingen waar zij dit willen. Gemeenten gaan ook zorg voor de tweede lijn aankopen. Het is dus experimenteren met opdrachtgeverschap. De verantwoordelijkheid van de provincie is om de tweedelijns jeugdzorg over te dragen aan de gemeenten. Gemeenten wordt de gelegenheid geboden om aanbod in te kopen waar naar hun mening vraag naar is, instellingen om om te bouwen naar aanbod dat zoveel mogelijk is afgestemd op de

vraag. Als gemeenten zich realiseren dat er minder instroom is in de tweedelijns jeugdzorg, houden zij geld over en zij kunnen dit ten goede laten komen aan gemeenten in het preventieve veld. Het gaat echter maar over twee jaar.

Mevrouw Jedema wijst erop dat gemeenten worden gedwongen om mee te gaan in een model en een manier van werken die zij niet willen. De vraag is hoe succesvol dit dan is. Is er onderzocht en gesproken met gemeenten over een alternatief voor of andere invulling van het fichesmodel?

Mevrouw Broere citeert uit de reactie van de gemeenten: ‘Dit betekent dat wij ons niet richten op de huidige structuren en organisaties maar eerst willen experimenteren om te komen tot een andere cultuur, gedrag en werkwijze.’ Dit onderschrijft dat wat de vorige spreekster bedoelt. Wellicht is het toch goed om te kijken naar hoe andere provincies dit aanpakken.

Gedeputeerde Pennarts deelt mee dat andere provincies het experiment met de fichesregeling buitengewoon gewaagd en vooruitstrevend vinden. De gemeenten krijgen hierbij toegang tot een substantieel bedrag van de doeluitkering om naar eigen inzicht zorg in te kopen. Een ingrijpende verandering in de manier waarop met de gemeenten wordt samengewerkt.

Dit is natuurlijk in overleg vastgesteld en het voldoet aan de behoefte bij gemeenten om te experimenteren en ervaringen op te doen. Gemeenten plaatsen de kritische kanttekening dat er meer behoefte aan is. Hier gaat de gedeputeerde graag in mee, maar zij hecht eraan om te beginnen met de geformuleerde uitgangspunten. Brabant doet ook een gewaagd experiment, € 4.500.000 wordt ter beschikking gesteld (vanuit de doeluitkering van € 250.000.000) aan twintig gemeenten om in te kopen. Gemeenten nemen ook alle risico's over en zij moeten daartoe in staat en daartoe bereid zijn. In Brabant is de samenwerkingsconstructie al vijftien jaar bestendig, Utrecht zit in een nieuwe samenwerking met gemeenten die in regioverband met elkaar moeten samenwerken. Ook voor gemeenten is dit een nieuwe vorm van samenwerking. Utrecht geeft een substantieel bedrag van € 3.000.000 van de doeluitkering van € 110.000.000 aan 26 gemeenten om te experimenteren.

De heer Marchal vraagt of de gedeputeerde de indruk heeft dat gemeenten over de drempel heen stappen. Is er overleg geweest met de wethouders, is het één en ander afgetast?

Gedeputeerde Pennarts merkt op dat er inmiddels overleggen zijn geweest, er was ook een overleg met de wethouders van de grotere gemeenten in de regio, Utrecht en Amersfoort waar de vraag duidelijk leeft. De wethouders kunnen zich vinden in het standpunt van de provincie. Wel willen zij een gezamenlijke kalender opstellen en dit is ook afgesproken. Hierin worden de mijlpalen en de risico's samen bepaald.

De samenwerking en het overleg zijn goed. De indruk ontstaat bijna dat er een intermediair moet komen omdat de verhoudingen slecht zijn. Dit is beslist niet zo, het gaat hier om respect voor ieders rol. De provincie heeft een verantwoordelijkheid ten aanzien van de tweedelijns jeugdzorg, de veiligheid en de besteding van de doeluitkering. Gemeenten en instellingen hebben een expliciet belang. De drie partijen moeten gelijkwaardig aan het overleg kunnen deelnemen. Dan is het goed om een onafhankelijke voorzitter te hebben waar de drie partijen vertrouwen in hebben.

De heer Marchal vraagt naar de vijf gemeenten die niet hebben gereageerd.

Gedeputeerde Pennarts licht toe dat de gemeenten niet hebben gereageerd omdat zij als regio nog niet zover zijn. Om die reden heeft men kennelijk besloten om niet mee te doen in deze reactie. In de behandeling, de overdracht en de activiteiten, zijn zij natuurlijk gelijkwaardig.

Na ruggespraak met één van haar ambtenaren geeft de gedeputeerde aan dat de gemeenten de reactie te negatief vonden en daarom de brief niet hebben ondertekend. Deze regio draait gewoon mee in de voorbereiding en de activiteiten.

Mevrouw Hoek vraagt wat de gedeputeerde er aan gaat doen om de vijf gemeenten erbij te betrekken zodat zij gelijkwaardig zijn en blijven.

De voorzitter verzoekt gedeputeerde Pennarts om eerst de verdere beantwoording van de vragen af te ronden. Daarna geeft zij de gelegenheid voor een korte tweede termijn.

Gedeputeerde Pennarts gaat in op de meer specifieke vragen van de fracties.

Op de vraag van de VVD-fractie of het proces met de gemeente meer zichtbaar kan zijn voor de Staten, laat de gedeputeerde weten dat er wordt gewerkt aan een kwartaalrapportage. Hierin kan men zien wat de convenanten met de gemeenten zijn, wat de stand van zaken is, ook ten aanzien van de zaken die in het Uitvoeringsprogramma worden genoemd in de samenwerking met de gemeenten. De PvdA-fractie vraagt om een schriftelijke beantwoording van de vraag over nazorg. Nazorg is een aspect waarbij kinderen weer in beeld komen bij gemeenten. Naar aanleiding van het programma Utrechtse Jeugd Centraal is een rapport geschreven met een analyse van de problemen rond de nazorg. Hierin worden aanbevelingen gedaan. De gedeputeerde zegt toe de commissie te rapporteren over de manier waarop de aanbevelingen worden uitgevoerd.

In reactie op de vraag van het CDA memoreert de gedeputeerde dat zij de uitnodiging aan de gemeenten om te laten weten wat zij wel willen, in de brief zal opnemen. Op de vraag hoe gemeenten hebben gereageerd op het Uitvoeringsprogramma zegt zij dat dit niet bij gemeenten aan de orde is, het komt ter besluitvorming in PS

De D66-fractie heeft schriftelijke vragen ingediend die zij schriftelijk zal beantwoorden.

De PVV-fractie noemt de reactie van Marc Dullaert. Dit is een ander geluid ten aanzien van de transitie. Het geeft aan dat er een spanning zit. De transitie zelf staat niet ter discussie, de transformatie op de manier waarop de gemeenten die vorm willen geven, ook niet. Dat daar risico's aan zijn verbonden, blijkt uit de reactie van de Kinderombudsman.

Het 'niet van toepassing' zijn betekent niet dat de vraag niet van toepassing was. Het was 'niet van toepassing' omdat het kader niet aangepast hoefde te worden.

De gedeputeerde is in gesprek met Noord-Brabant, zowel in bestuurlijke als ambtelijke zin. De contacten met met name Gelderland en Noord-Brabant zijn intensief. De ontwikkelingen worden in de gaten gehouden.

In reactie op de vraag van de GroenLinks-fractie laat de gedeputeerde weten dat de commissie na 30 oktober, dan wordt dit in GS besproken, hier een reactie op krijgt. Dit zou niet moeten leiden tot meer regels maar tot een andere aanpak. Zij hoopt dat de commissie Rouvoet er op die manier invulling aan geeft.

Het spanningsveld tussen continuïteit bij aanbieders en aansluiting bij de inhoudelijke zorgvernieuwing wordt door aanbieders zeker gevoeld. Er is een bedrijfsmatige doelstelling om de organisatie overeind te houden. Iedere kans die aanbieders hebben om aan te sluiten bij het aanbod van gemeenten moet worden benut. De regeling die de provincie met de gemeenten wil maken, biedt grote kansen voor instellingen om versneld hun aanbod af te stemmen op de vraag bij gemeenten. De gedeputeerde laat de ChristenUnie-fractie weten dat de verhouding in het bestuurlijk en ambtelijk platform goed en intensief is te noemen. Zij is er alert op dat de zaken goed lopen en op te grote verwachtingen ten aanzien van de provincie. In een dergelijk geval neemt zij contact op met de wethouders. Met name met de wethouders van Utrecht en Amersfoort is er een regulier contact. De SGJ is voornemens om haar justitiële taken af te bouwen, dan functioneert de SGJ in feite zoals de overige jeugdinstanties dat doen.

In de beantwoording van de vraag van de heer Marchal of ieder de zorg kan krijgen die hij wil, wijst de gedeputeerde erop dat dit antwoord door gemeenten wordt gegeven. Zij geven vorm aan het zorgaanbod. Maar lokaal georganiseerd zit men dicht op de doelgroep en de behoefte die leeft. Zij gaat er dan ook vanuit dat gemeenten daar rekening mee houden.

De gedeputeerde laat mevrouw Hoek weten dat het feit dat Utrecht Zuidoost niet heeft meegetekend aan de brief een keuze is die zij hebben gemaakt. Maar de aanpak van deze regio verschilt zeker niet met die van de andere regio's.

De heer Marchal gaat in op de identiteitsgebonden zorg. Gemeenten moeten dit gaan regelen, maar de SGJ heeft aangegeven dat zij in veel gemeenten niet meedoen. Wanneer men die zorg zou willen hebben, wordt dit dus lastig. Dit zou via het beleidskader kunnen worden geregeld. De provincie zou

de gemeenten kunnen laten weten dat in het beleidskader staat dat er via onderaannemerschap voor moet worden gezorgd dat iemand hier, via een andere organisatie, toch terecht kan. Gedeputeerde Pennarts stelt dat dit voor de provincie ook een belangrijke doelgroep is. De provincie stuurt wel op en stimuleert onderaannemerschap, samenwerking en eventuele fusies. Dit blijft echter een bedrijfsmatige afweging van instellingen. In de nieuwe opzet heeft de provincie hier geen invloed op. Zij vindt het niet op haar weg liggen om hierover naar gemeenten toe directief te zijn. De heer Marchal vraagt of men moet proberen het onderaannemerschap bij gemeenten te regelen. Gedeputeerde Pennarts wijst erop dat een gemeente voor zijn inwoners de beste zorg wil regelen en ervoor zal zorgen dat, als er voldoende doelgroep is, daar zorg voor beschikbaar komt.

Mevrouw Van Viegen herinnert aan haar vraag over de prestatieafspraken en de mate waarin cliënttevredenheid daar onderdeel van uitmaakt.

Mevrouw Jedema komt terug op de opmerking van de gedeputeerde over het feit dat er ook een stukje risico over gaat naar de gemeenten in Brabant. Misschien wachten gemeenten hier wel op, is de provincie Utrecht daar eventueel toe bereid?

Gedeputeerde Pennarts antwoordt dat cliënttevredenheid een onderdeel is van de prestatieafpraak met Bureau Jeugdzorg en de SGJ.

Mevrouw Van Viegen zou dit dan graag in het rijtje op pagina 18 opgenomen zien.

Gedeputeerde Pennarts zal hier bij mevrouw Van Viegen op terug komen.

In reactie op de opmerking van mevrouw Jedema stelt zij dat het voor Utrechtse gemeenten ook een optie zou kan zijn. Hierover kan worden gesproken. Daarbij moet voor ogen worden gehouden dat Brabant niet over één nacht ijs is gegaan. De afweging kan worden gemaakt of dit iets is waar naar toe gewerkt zou kunnen worden.

In afwachting van de reactie van de PvdA-fractie concludeert de voorzitter vooralsnog dat dit statenvoorstel niet als sterstuk aan de Staten zal worden aangeboden.

9.2 Memo wachtlijsten jeugdzorg

De voorzitter wijst erop dat dit ter kennisname stuk ter bespreking is gevraagd door de fracties van CDA en VVD.

Mevrouw Maasdam heeft de volgende vragen over het memo:

- Er wordt aangegeven dat de waarschijnlijke oorzaken van de toename van de wachtlijsten zijn: de continue aandacht voor kindermishandeling in de media en de slechtere economische omstandigheden. Dit speelt al langer. Zij vraagt of dit met enige zekerheid de oorzaken zijn en of hiervoor oplossingen te vinden zijn. Was dit niet voorspelbaar?
- Een vorige keer is aangegeven dat wellicht met Eigen Kracht-conferenties en Opvoedpoli een extra inspanning kan worden gedaan om de wachtlijsten korter te maken. De wethouder van Amsterdam gaf aan dat hij juist Eigen Kracht-conferenties inzet bij wachtlijsten.

Mevrouw Alsem sluit zich aan bij mevrouw Maasdam. De gedeputeerde heeft hier deels antwoord op gegeven: Bureau Jeugdzorg zegt dit niet te adviseren. Dit overtuigt mevrouw Alsem niet onmiddellijk. Zij vindt het van belang om te kijken naar extra arrangementen om kinderen die op de wachtlijst staan, te helpen.

De heer Schaddelee complimenteert het college. De wachtlijst onder de streep was het laatste kwartaal uiteindelijk lager. De instroom wordt echter groter.

Mevrouw Van Viegen verzoekt om, daar waar het verloop in de wachtlijsten wordt weergegeven, ook de bruto wachtlijsten weer te geven.

Op pagina 2 wordt gesproken over jeugd die niet de juiste zorg ontvangt. Mevrouw Jedema wijst erop dat het adagium 'Baadt het niet, dan schaadt het niet' in de zorg niet opgaat. Zij vraagt of duidelijk is of kinderen op deze manier misschien zelfs schade wordt toegebracht.

Het plan om wachtlijsten weg te werken zou voor 1 oktober bekend zijn, kunnen de Staten hierin inzage krijgen?

In de PS-vergadering van 4 juni jongstleden heeft de D66-fractie gevraagd om in de rapportage als een vast onderdeel aandacht te besteden aan het onverantwoord wachten van kinderen op zorg. De gedeputeerde heeft toen toegezegd daarover te rapporteren in de memo over wachtlijsten. Dit is hier niet gebeurd, misschien kan deze toezegging in het vervolg wel worden ingevuld.

Desgevraagd laat gedeputeerde Pennarts weten dat de wachtlijst inderdaad is gedaald, dat was ook de afspraak. Een wachtlijst van nul impliceert een overcapaciteit bij instellingen en is dus onmogelijk, maar de ambitie is zeker om de wachtlijst zo kort mogelijk te houden. Ook als kinderen wachten, wordt er zorg geboden. Hierbij wordt ervoor gezorgd dat de zorg aansluit op de behoefte. De CDA-fractie vroeg of de groei niet voorspelbaar is. Het thema komt inderdaad steeds terug, er is een campagne tegen kindermishandeling, scholen zijn alerter op signalen van kindermishandeling en ook vakanties spelen daarbij een rol.

De medewerker van het AMK is geen generieke medewerker maar is speciaal getraind. Zodra er een stijging is, is er een frictie te zien op de beschikbaarheid van de medewerker. Er zijn afspraken met Bureau Jeugdzorg: geen wachtlijsten bij het AMK. Hier wordt nauwgezet op gerapporteerd. In de provincie Utrecht waren relatief weinig aanmeldingen, de afgelopen jaren is een stijging bij het AMK in te zien. Dit heeft extra trainingen en het beschikbaar stellen van medewerkers tot gevolg, waardoor het kan zijn dat kinderen te lang moeten wachten. Dit is uiteraard ongewenst en het college is hierover in gesprek met Bureau Jeugdzorg.

De CDA- en VVD-fractie vragen of, bijvoorbeeld met Eigen Kracht en de Opvoedpoli, de wachtlijst korter kan worden. Eigen Kracht-conferenties zijn intensieve en dure trajecten. Bureau Jeugdzorg heeft aangegeven dat dit in Friesland is getest. Toen bleek dat gezinnen niet openstaan voor een Eigen Kracht-aanpak als duidelijk is voor welke specifieke zorg kinderen zijn geïndiceerd. Het instrument op zich is zinvol voor kinderen op de wachtlijst. Die zorg wordt ook door Bureau Jeugdzorg geboden, in de vorm van Signs of Safety (waarbij ook het netwerk van het kind wordt onderzocht), de Deltamethode en instellingen die gebruik maken van deze methode (familienetwerkberaden en netwerkverkenningen).

De gedeputeerde herinnert aan de wachtlijstdiscussie die is gevoerd in het kader van het onderzoek van de Randstedelijke Rekenkamer. Alles kan met extra middelen en eisen worden verzwaard, maar het gaat ook om geloof in de kracht en het oordeel van de professional. Als men vindt dat dergelijke instrumenten moeten worden ingezet, dan worden die ook ingezet.

De woordvoerders van de fracties hebben binnenkort een gesprek met Bureau Jeugdzorg. Het is wellicht goed om dan ook hier op in te gaan.

De PvdA-fractie vraagt naar een opgave van het bruto verloop. De gedeputeerde zegt dit toe en vertelt dat ook die cijfers teruglopen.

De vraag van de D66-fractie (over het plan van aanbieders om wachtlijsten weg te werken en inzage daarin voor de commissie) vindt de gedeputeerde te gedetailleerd. In de rapportage wordt op alle vragen van de commissieleden antwoord gegeven. Waar dit niet adequaat gebeurt, doet zij dat schriftelijk in een tweede ronde. Maar het bespreken van subsidieaanvragen van instellingen met elkaar zou de commissie niet moeten willen.

Mevrouw Jedema licht toe dat het niet haar bedoeling was om subsidieaanvragen in te zien. Zij had meer een plan van aanpak in kwalitatieve zin voor ogen.

Op 4 juni kwam in de Staten het thema Onverantwoord wachten op zorg aan de orde. Toen verzocht een fractiegenoot om hier in de rapportage een zinsnede aan te wijden. Zij miste dit in de rapportage. Gedeputeerde Pennarts zegt toe na te zullen gaan of dit mogelijk is. Er komt nog een terugkoppeling van de Randstedelijke Rekenkamer op het thema Onverantwoord wachten op zorg.

10. Statenbrief uitvoeringsprogramma Cultuur en Ondernemerschap 2012-2015

De voorzitter wijst erop dat dit ter kennisname stuk ter bespreking is gevraagd door de VVD-fractie.

De heer Kocken laat weten dat de notitie achter de statenbrief zijn fractie zeer aanspreekt, ook in het licht van de voorgaande besprekingen over cultureel ondernemerschap. Deze lijn kan helpen om de versterking in gang te zetten in de cultuursector die nodig is in de veranderende samenleving. Drie woorden komen daarbij telkens terug: draagvlak, ondernemerschap en eigenaarschap.

Zijn fractie heeft drie vragen.

- Het programma is gefaseerd, op die manier kan worden ingespeeld op ontwikkelingen binnen of buiten de sector. Hij vraagt of de evaluatie in 2013 inhoudt dat de Staten eventueel suggesties kunnen doen om zaken bij te sturen.
- De organisaties zijn aan de voorkant betrokken bij het programma. Worden de organisaties ook tijdens de uitvoering betrokken om mee te kunnen denken over verdere ontwikkeling en kansen?
- Op pagina 16 staat onder het kopje Uitvoering de constatering dat het nodig is dat de provincie een omslag maakt. Spreker zou hier graag iets meer over horen.

De heer Van Hees vindt het verhelderend dat tegenwoordig een band met de klant, goede bedrijfsvoering en vrijwilligersbeleid pas van belang worden op het moment dat subsidies worden afgebouwd. Maar beter laat dan nooit.

- Wat de nieuwe instrumenten ter versterking van de sector betreft: 'In het huidige economische en politieke klimaat zullen kunstproducenten en culturele instellingen minder afhankelijk moeten worden van subsidies'. Daar is zijn fractie het van harte mee eens. Wel rijst de vraag waarom hier in een ander klimaat geen sprake van zou zijn.
- Een andere opvallende zin: 'Innovatieve financieringsvormen en projecten in plaats van subsidieregelingen en netwerkbijeenkomsten'. Zijn fractie vraagt zich af wat het verschil is tussen innovatieve financieringsvormen enerzijds en subsidieregelingen anderzijds, waarin zit het innovatieve gehalte? Dat is niet duidelijk. Ook cofinanciering is niet per definitie innovatief.
- Hij vraagt wat er gaat gebeuren tijdens de netwerkbijeenkomsten.
- Op pagina 10 staat: 'De provincie zal zelf het goede voorbeeld geven en meer uitstralen dat cultuur een belangrijke waarde is voor de provincie'. Dus geen budget maar wel formatie van verschillende afdelingen. Wat gaat dit concreet kosten? Het is mogelijk om te achterhalen wat beantwoording van schriftelijke vragen kost, dus dit moet ook te berekenen zijn.
- De totale kosten zijn € 1.200.000. Kijkend naar de projecten van 2012 en de financiering van ruim € 200.000 vraagt de PVV-fractie zich af hoe zich dit tot elkaar verhoudt. Ergens staat een budgettering van € 60.000 voor vier jaar voor één project en ergens staat € 3.500. Dit maakt nog geen € 214.000 voor 2012.
- De PVV-fractie betreurt het dat de provincie wordt ingezet als een soort cultuurbemiddelaar: culturele Melkertbanen voor 1½ fte.
- Over de beleidseffecten staat vermeld: 'De inwoners van Utrecht dragen 25% meer bij aan cultuur dan in 2012'. Dit is één van de doelstellingen. Welke gegevens worden hierbij als uitgangspunt genomen? Sinds wanneer gaat de provincie over de private tijd- en geldbesteding van haar burgers? Dit alles neigt naar communisme.

De heer Thonon sluit zich aan bij de heer Van Hees wat de vraag over de 25% betreft.

- Gaat de provincie een 0-meting uitvoeren? Anders kan men in 2015 niet nagaan of het percentage is gehaald.
- In het coalitieakkoord staat dat er middelen worden gereserveerd voor het stimuleren van ondernemerschap bij de podiumkunsten. Dit programma gaat breder. Zijn fractie is bevreesd voor verwatering van de middelen. Mochten de podiumkunsten geen behoefte hebben aan deze middelen, dan is het prima dat die breder worden ingezet.
- Er is een toezegging door het college gedaan dat zou worden bekeken of beperkingen voor het ondernemerschap kunnen worden weggenomen. Zijn fractie begrijpt de uitwerking echter niet en dan met name het punt van het subsidiëren in een tekort in plaats van een rest resultaatssubsidie. Hij meent dat hier een tekort wordt aangezuiverd door het college zonder dat hier een resultaat tegenover staat en vraagt dan ook hoe pagina 2 van de statenbrief moet worden gelezen.

Mevrouw Boelhauer deelt mee dat haar fractie dit programma de moeite waard vindt. Het geeft richting en het is tot stand gekomen op basis van behoeften en in samenwerking met de sector. Het geeft erkenning aan de diversiteit binnen de sector, iets wat ook kansen geeft als het gaat om bijvoorbeeld het ontsluiten van kennis. Zaken als het buddysysteem en een soort culturele ondernemersacademie zijn hier creatief uit voortgekomen. Er zitten meer creatieve dingen in het programma, zoals de last-minute app. Het geheel is natuurlijk nog in ontwikkeling.

- Er wordt gesteld dat er geen budget nodig is voor het ambassadeurschap. Haar fractie betwijfelt dit, het opstellen van een lijst van wat de moeite waard is, is onvoldoende.
- Er worden in het programma twee projecten voor 2014 en 2015 genoemd, de Cultuurrekening en de culturele ontwikkelingsmaatschappij. Het lijkt haar fractie wat laat om hier dan mee te starten. Er moet onderzoek worden gedaan voordat dit spin-off gaat krijgen. De doorlooptijd zou wat langer moeten zijn. Haar fractie zou dit nu in willen zetten zodat hier in 2014/2015 de positieve vruchten van kunnen worden geplukt.

De heer Driehuijs memoreert dat er de laatste anderhalf jaar veel over cultureel ondernemerschap wordt gesproken. Het is goed nu een nota te hebben waarin wordt uitgelegd wat de bedoeling is.

- Zijn fractie heeft waardering voor de wijze waarop de Nota tot stand is gekomen. De samenwerking met de sector is goed. In de achterliggende brief wordt verwezen naar een rapport van de voormalige Utrechtse VVD-wethouder van cultuur die dit onderzoek heeft gedaan. Het rapport zou beschikbaar zijn en hij vraagt de gedeputeerde om de commissieleden het gehele rapport ter beschikking te stellen.
- In de 26 pagina's heeft zijn fractie niet het antwoord kunnen vinden op de vraag wat nu cultureel ondernemerschap precies is. Als het gaat om het zoeken naar nieuwe financieringsvormen, banden met de klant, een goede bedrijfsvoering en vrijwilligersbeleid dan ziet zijn fractie niet veel vernieuwends. Ook de heer Van Hees zei al dat dit niet iets is dat men gaat doen als men aan cultureel ondernemerschap denkt. Elke organisatie zou dit altijd moeten doen.
- In de vorige Statenvergadering merkte de gedeputeerde op dat cultureel ondernemerschap geen panacee is voor alle problemen die in de sector zijn of nog gaan komen. Dit is afhankelijk van economische ontwikkelingen en Rijksontwikkelingen en van wat gemeenten gaan doen. Zijn fractie wil dit benadrukken. Als men dan kijkt naar wat de Nota beoogt, dan is dat vrij veelomvattend. Het is een leuk samenraapsel van allerlei goede ideeën. De rol van de provincie is echter niet echt duidelijk, terwijl er wel anderhalve fte per jaar op wordt ingezet. Zijn fractie vindt dit vrij fors, temeer omdat GS zelf stellen dat cultuur geen kerntaak van de provincie is. Het is verwonderlijk dat anderhalf persoon fulltime mee bezig is met ambassadeurschap en bemiddelaarfuncties.
- Er wordt binnen de provincie wel gezegd dat gesubsidieerde instellingen met subsidieketenen aan de provincie vast zitten en zo worden gehinderd in hun ondernemerschap. Op pagina 21 staat dat dit opgelost moet worden. Zijn fractie is het echter eens met het college waar dit in de brief

voor de notitie zegt, dat het die beletselen helemaal niet ziet op dit moment. In de huidige systematiek is voldoende ruimte voor instellingen om dat ondernemerschap aan de dag te leggen. Daar hoeven de subsidieregels niet voor worden aangepast. Zijn fractie vindt het vreemd dat hier niets over wordt gezegd, er is een discrepantie tussen de constatering uit het rapport, de aanbevelingen en hetgeen het college in de Statenbrief schrijft.

- Net als de VVD-fractie heeft zijn fractie het verzoek om, als de evaluatie eind 2013 aan de orde komt, die als Staten niet alleen ter informatie te ontvangen maar de mogelijkheid te hebben om, vanuit de kaderstellende rol van de Staten, hier nog enige uitspraak over te doen. Zijn fractie hoort liever niet achteraf wat het college heeft besloten.

Mevrouw Hoek wijst erop dat de subsidiestroom richting kunst en cultuur is ontstaan in een periode van recessie. Daarna ging het beter en inmiddels is al heel veel afgeschaft. Met het huidige economische klimaat zullen instellingen voor kunst en cultuur minder afhankelijk moeten worden van subsidies, juist nu het moeilijker gaat. Maar Utrecht wil in 2018 Culturele Hoofdstad worden.

- Aan de ene kant is het dus dichtknijpen terwijl aan de andere kant veel wordt gevraagd. De problemen van DUS zijn zojuist voorbij gekomen: hoe verder de subsidiekraan wordt dichtgedraaid, hoe minder men kan verwachten. De inwoners van Utrecht moeten dit dan dragen en dat vindt haar fractie vreemd. Kaartjes kunnen duurder worden gemaakt, maar op die manier wordt een steeds grotere groep mensen uitgesloten. De fractie van 50PLUS is hier op tegen.
- In de Nota staat als voorbeeld de vrijwillige inzet. In de huidige maatschappij gebeurt al zoveel op vrijwillige basis, dat men niet veel meer kan vragen. Termen als zelfredzaamheid en vrijwilligerswerk komen veelvuldig naar voren, maar aan de andere kant moet men langer doorwerken. De groep die dit op zich zou kunnen nemen, wordt dus steeds kleiner.

Mevrouw Hoek doet geen aanbevelingen maar vindt verschillende punten in de Nota wat haaks op elkaar staan. Er staan niet duidelijk vermeld wat wordt gedaan, hoe dit moet worden opgelost.

Mevrouw Nap komt terug op de opmerking van de heer Driehuijs dat cultureel ondernemerschap niet de oplossing van alle problemen in de sector is. Zij memoreert de bespreking van de Begroting van zojuist, waarbij GS de ongelooflijk ambitieuze doelstelling van 3% inkomsten uit cultureel ondernemerschap hebben genoteerd voor de komende jaren. Hieruit kan men afleiden dat het ook GS duidelijk is dat dit niet de oplossing voor alle problemen is.

De heer Driehuijs wijst erop dat hij slechts aangaf dat zijn fractie het eens was met de gedeputeerde. Mevrouw Nap meent dat uit de Nota blijkt dat de band met de klant pas belangrijk is als de subsidie afloopt. Zij betreurt dit zeer.

- Als men echt werk wil maken van ‘Cultuur verbindt’, een hoofddoelstelling van de Cultuurnota, dan is cultureel ondernemerschap niet iets dat men wenst maar dat men móét. De provincie wil dat cultuur onderdeel uitmaakt van de maatschappij en wordt gedragen door de bevolking. Daarom moet worden ingespeeld op de bevolking en niet omdat er minder geld is.
- Op pagina 6 staat dat er wordt samengewerkt met de steden Amersfoort en Utrecht omdat daar de meeste projecten vandaan komen. Er is toch meer cultuur dan alleen in deze steden. Zij zou graag meer samenwerking zien met bijvoorbeeld Woerden, Veenendaal of Stichtse Vecht.
- Op pagina 10 ziet zij in het gedeelte over ambassadeurschap een voorbeeld van het feit dat er niet altijd een zak geld nodig is. Soms is er alleen iemand nodig die een beetje helpt.
- Op pagina 14 wordt de app genoemd. Zij vindt dit fantastisch maar dan niet tegen betaling, zij meent dat niemand die dan koopt. De verdienkosten moeten uit het gebruik van de app worden gehaald en niet uit de app zelf.
- Op pagina 15 wordt gesproken over een culturele ontwikkelingsmaatschappij. Zij hoopt dat de gedeputeerde haar gerust kan stellen dat dit geen praatclub wordt.
- Bij de afbeelding op pagina 19 zou zij graag een toelichting krijgen op de grijstinten.

- In reactie op het gedeelte over de financiële instrumenten geeft mevrouw Nap aan dat hier soms een belemmering is. Dan zou men moeten kijken of regels anders geïnterpreteerd moeten worden. Veel zaken zijn echter wél mogelijk. Er zou voorlichting moeten worden gegeven over wat er wél mogelijk is met de vermogensopbouw. Daar is een cultuurverandering voor nodig. Haar fractie is blij dat in de Nota staat vermeld dat ook binnen het Provinciehuis op het gebied van cultureel ondernemerschap een cultuurverandering nodig is.

Een uitvoeringsprogramma over cultuur en ondernemerschap dat door de provincie wordt geschreven. Dit voelt voor de heer Schaddelee als een contradictio in terminis. In feite zou aan Heineken en Philips moeten worden gevraagd hoe ondernemerschap functioneert en hoe men dit op een slimme manier kan verbinden aan cultuur, zij zijn hier al langere tijd mee doende. Het lijkt nu of de stichting Das en Boom een advies schrijft over een nieuwe kolencentrale.

Ergens wordt de culturele ontwikkelingsmaatschappij opgevoerd als mogelijk idee. Hij is hier niet een voorstander van. Het initiatief voor een degelijke ontwikkelingsmaatschappij moet uit het bedrijfsleven komen en ook dan is succes niet gegarandeerd. Vier jaar geleden is dit in Amersfoort geprobeerd. Daar is de maatschappij uit wanhoop weer opgeheven. Terwijl het initiatief uit het bedrijfsleven kwam, kwam er vervolgens geen respons uit het bedrijfsleven. Ook de provincie Gelderland heeft dit onderzocht en heeft vervolgens besloten om ervan af te zien.

De heer Marchal zegt dat zijn fractie de ontwikkeling van het cultureel ondernemerschap steunt.

- Het is prima om instellingen begeleid los te laten. Dit zou moeten lukken binnen de € 1.200.000 die hiervoor is bestemd. Spreker sluit zich wel aan bij de kanttekening die de heer Schaddelee plaatst.
- Zijn fractie deelt de opmerking die is gemaakt over de o-meting.
- Bij de beperkingen staat een vermelding over de administratieve lasten en de kosten van een verplichte accountantsverklaring. Hier is nog niet over gesproken. Zijn fractie vraagt zich af of men een verplichte accountantsverklaring moet afschaffen, daarmee zou men in de eigen vingers kunnen snijden. Er vindt natuurlijk altijd een doorlichting plaats, al heeft dit bij DUS niet gewerkt. Het feit dat er een accountant naar kijkt moet voldoende zijn, ook voor de financiële houdbaarheid van het geheel.
- Zijn fractie mist de wat/als vraag. De provincie blijft garant staan. Wat gebeurt er als het verkeerd gaat? In de subsidievoorwaarden moeten de instellingen de mogelijkheid hebben om reserves te kunnen vormen, om zo een buffer te vormen en slechte tijden op te kunnen vangen.
- Het budget is ongeveer € 1.200.000. De daadwerkelijke besteding ervan is nog wat vaag. Bij verschillende onderdelen staat dat de budgetten nog niet bekend zijn. Zijn fractie vraagt zich dan ook af of die € 1.200.000 nodig is en is er voorstander van om dit niet te breed in te zetten. Middelen die over zijn, moeten terug.

De heer Boer heeft zijn vragen al horen stellen door de PvdA- en CDA-fractie.

Gedeputeerde Pennarts dankt voor de positieve reacties op de Nota. Het is het sluitstuk van de Cultuurnota. Het is niet zo dat er geen sprake zou zijn van cultureel ondernemerschap in de Utrechtse cultuursector. Een aantal verenigingen weet zichzelf goed te bedruipen en realiseren hier ook nog een uitbouw in. Zij is blij met dit programma, waarin een aantal zaken staan vermeld die de coalitie gerealiseerd willen hebben.

De VVD-fractie vraagt of er gelegenheid is om suggesties te geven bij de evaluatie in 2013. Gezien het draagvlak in de commissie voor dit programma, moet dit zeker worden gedaan. Het college zal dan ook terugkomen op een moment dat er iets met de opmerkingen kan worden gedaan.

De organisaties zelf worden ook tijdens de uitvoering betrokken, al was het alleen maar omdat er punten in staan die nog niet zijn uitgewerkt.

Op pagina 16 staat genoemd dat de provincie zelf gaat bijdragen aan cultureel ondernemerschap. Dit kan gebeuren door onder ander de invulling van het ambassadeurschap. Er is een aantal instellingen in de organisatie, maar ook culturele locaties, die gebruikt kunnen worden als de provincie zelf activiteiten organiseert. Ook zijn er gezelschappen die kunnen worden geprogrammeerd bij bijvoorbeeld een nieuwjaarsreceptie.

Naast dit alles zal de provincie strakker sturen op doelstellingen bij de instellingen en in de subsidievoorwaarden heldere afspraken maken over wat men bereikt wil zien in de periode die daar voor staat. Dit is een zakelijker manier van omgaan met elkaar.

De PVV-fractie vraagt waarom dit klimaat hiervoor nodig is. Men merkt nu eenmaal dat, als er minder geld beschikbaar is en er minder maatschappelijk draagvlak is voor subsidiëring, men wil zien dat instellingen zelf een steentje bijdragen. Dit klimaat is er naar om hier meer aandacht aan te besteden. Wat er ook mee te maken heeft, is dat de provincie een andere rol voor zichzelf ziet op een aantal domeinen van cultuur.

Er staat geen bedrag opgenomen voor de kosten van het ambassadeurschap. Natuurlijk heeft ook dit een prijskaartje. Hier speelt echter pragmatisme een rol. Vaak kan uit andere budgetten een bijdrage worden geleverd. Als bijvoorbeeld de Commissaris van de Koningin naar Japan gaat en een cultureel gezelschap de gelegenheid geeft om zich daar te profileren en relaties aan te knopen, dan wordt dit op een zekere manier door de provincie betaald. Maar daarmee wordt ook een organisatie ondersteund om ondernemender te zijn.

Bij de vraag over de 0-meting refereert zij aan een onderzoek van de VU waarin cijfermatig wordt onderbouwd in welke mate mensen bijdragen aan cultuur. Dat is in feite de 0-meting waarmee de vorderingen worden gemonitord.

De fractie van D66 vroeg naar de breedte van het uitvoeringsprogramma. In de context van het coalitieprogramma is dit genoemd in het kader van de afbouw van subsidies. Dit programma is beschikbaar voor instellingen waar de provincie een band mee heeft, bijvoorbeeld festivals en erfgoedinstellingen. Een festival kan behoefte hebben aan expertise over het aantrekken van sponsors. Als het gaat om een gemakkelijke toegang tot bancaire middelen betreft het meestal andere instellingen.

In reactie op de vraag van de fractie van GroenLinks over de cultuurrekening en de ontwikkelingsmaatschappijen laat de gedeputeerde weten dat het de bedoeling is dat het in 2014 operationeel is. Men gaat nu aan de slag met de ontwikkeling van de genoemde producten. Zij heeft begrip voor de kanttekening van de heer Schaddelee bij de ontwikkelingsmaatschappij. De signalen uit de markt kunnen aanleiding zijn om dit niet te doen.

De PvdA refereerde aan het rapport van de heer De Gelder. Dit is beschikbaar.

De heer Kocken wijst erop dat het rapport op de site van de provincie staat onder *onderwerpen*. Gedeputeerde Pennarts is bereid om de commissie de link te sturen.

De PvdA-fractie noemt ook de kanttekening met betrekking tot de panacee en werpt de vraag op wat nieuw is in het programma Cultureel ondernemerschap. De gedeputeerde zegt er eer in te leggen dat een aantal zaken wel degelijk nieuw is. Er is vanuit Utrecht belangstelling om hierin te participeren. De CDA-fractie vroeg waarom er met name contacten met Amersfoort en Utrecht zijn. Dit heeft te maken met de budgettaire ruimte van gemeenten en de combinatie van subsidiërende instellingen die zij met elkaar hebben. Dit is geen belemmering voor andere gemeenten om hierin te participeren, hoe meer gemeenten, hoe groter het budget wordt, hoe meer instellingen daarvan kunnen profiteren. Er is een discrepantie geconstateerd met de statenbrief waarin wordt gezegd, dat er niet in alle gevallen een perceptie is van beperkende subsidievoorwaarden, maar dat het meer een kwestie is van het goed op de hoogte zijn van de voorwaarden die de provincie stelt met betrekking tot de subsidies. Dat is het standpunt waar de gedeputeerde aan vasthoudt. De inkomstennorm die de provincie misschien heeft gesteld bij instellingen en de prestatie van het ondernemerschap worden vastgelegd in een subsidieovereenkomst. Daarbij wordt aangestuurd op meer ondernemerschap en dus, in de subsidievoorwaarden, op meer eigen inkomsten. Over de 3% werd gezegd dat dit weinig ambitieus

is. Daarbij plaatst de gedeputeerde de kanttekening dat het hier gaat om provinciale ondersteuningsinstellingen, die minder mogelijkheden hebben om extra middelen aan te trekken dan bijvoorbeeld een theatergezelschap of een festival. Over een periode van vier jaar spreekt men wel over 12%. Dat vindt zij een substantieel gedeelte.

De heer Driehuijs licht toe dat hij een discrepantie denkt te zien tussen het gedeelte op pagina 21 Vermogenseis: grotere buffer toestaan. Dan wordt uitgelegd dat het door sommige instellingen wordt ervaren als een belemmering. Vervolgens staat er een aanbeveling. Die luidt: 'Pas de vermogenseis in provinciale subsidievoorwaarden aan, verruim de mogelijkheden voor het opbouwen van een buffer, stem subsidievoorwaarden op het terrein af met gemeentelijke overheden en ondersteun actief dat instellingen reserves en buffers opbouwen'. Daarvan zegt de gedeputeerde ook dat dit al mogelijk is. Het lijkt spreker zinnig om aan te geven dat deze aanbeveling niet wordt aangenomen, dit staat in principe ook in de brief. Maar het is zinvol om hierover met de instellingen in gesprek te gaan. Kennelijk is naar voren gekomen dat men dit wel zo ervaart.

Gedeputeerde Pennarts is van mening dat hetgeen de heer Driehuijs constateert, terecht is. De aanbeveling uit het onderzoek is om hiermee aan de slag te gaan. Ook in de commissie wordt met regelmaat gevraagd om iets te doen aan de belemmerende voorwaarden. De eerste terugkoppeling is dat men op de hoogte is van de mogelijkheden die er zijn. Met een soort bestemmingsreserve kan wel degelijk geld worden gereserveerd voor bepaalde doelstellingen. In de contacten met subsidie-instellingen zal het college hier scherper op doorvragen. In de statenbrief staat de lijn die het college hierbij wil voeren beschreven.

Mevrouw Hoek constateerde dat zaken haaks op elkaar staan. De gedeputeerde licht toe dat het college ook kiest voor deze ondersteuning uit een verantwoordelijkheid: een aantal subsidies wordt immers afgebouwd. Er wordt ook met een aantal instellingen doorgedaan. Er zijn keuzes gemaakt, er is niet gekozen voor de kaasschaafmethode. Primair is dit voor de instellingen waarmee de provincie een relatie heeft. Vanuit die verantwoordelijkheid biedt de provincie een aantrekkelijk programma dat aansluit op maatschappelijke ontwikkelingen.

Zij zegt de CDA-fractie toe een linkje toe te sturen van het onderzoek, daarin is het origineel te zien. Het is nadrukkelijk niet de insteek om van de culturele ontwikkelingsmaatschappij een praatgroep te maken, zoals de ChristenUnie-fractie naar voren bracht. Dit is ook niet de geest van deze Cultuurnota, die is erg resultaatgericht. Dit zal ook van toepassing zijn op de verkenning van een culturele ontwikkelingsmaatschappij.

Zij laat de SGP-fractie weten dat het nadrukkelijk de bedoeling is dat instellingen in hun subsidievoorwaarden ruimte hebben om een bepaalde mate van buffer in te bouwen. Hier zit wel een eindigheid aan, subsidies worden immers gegeven om doelstellingen te realiseren.

De heer Van Hees ziet staan € 200.000 in 2012, hij ziet maar € 63.500 bij Projectbesteding in 2012. Hij vraagt waar het resterende deel naar toe is gegaan.

Er is geen specifiek budget begroot voor de cultuurbemiddelingsfunctie en hij vraagt wat dit kost.

De heer Thonon vraagt wat het college bedoelt met het subsidiëren in een tekort in plaats van een resultaatsubsidie (pagina 2 van de statenbrief).

Hij dankt de gedeputeerde voor de beantwoording van zijn vraag over de breedte van het programma. Waar hij in feite op doelde, was dat in het coalitieakkoord sec over podiumkunsten wordt gesproken als waar de ondersteuning op het gebied van ondernemerschap naar toe zou moeten gaan. Met bibliotheken en cultureel erfgoed wordt nog een subsidieband onderhouden. Daar is het minder urgent om ondernemerschap te creëren. Waarom wordt het programma zo breed? Is er een indicatie waarom de subsidie niet alleen naar de podiumkunsten toe hoeft omdat er geen behoefte aan is?

De heer Marchal vraagt of de € 1.200.000 een natte-vinger raming is geweest.

Ook vraagt zijn fractie naar hoe met de accountantsverklaring wordt omgegaan.

Gedeputeerde Pennarts licht de PVV-fractie toe dat het budget dat over blijft wordt meegenomen. Het totaalbudget van € 1.200.000 is voor de komende jaren beschikbaar.

Zij vindt het moeilijk de vraag over de kosten van culturele bemiddeling te beantwoorden. Het is een mindset binnen de provincie om, als het gaat om ambassadeurschap en het inzetten van cultuur bij het eigen beleid, daar op een brede manier naar te kijken en cultuuraanbod in de eigen regio te programmeren.

Desgevraagd antwoordt de gedeputeerde de heer Thonon dat erfgoedinstellingen inderdaad subsidies houden, maar ook daar eist de provincie meer cultureel ondernemerschap. De provincie is gebaat bij sterke erfgoedinstellingen. Er is een kerntaak geformuleerd als het gaat om erfgoed. Het zou dus een gemiste kans zijn als juist die sector niet toegang zou krijgen tot middelen die binnen cultureel ondernemerschap beschikbaar zijn.

Het is nadrukkelijk ook bestemd voor podiumkunsten. Met een aantal instellingen wordt de subsidierelatie gestopt en dan kan men zich afvragen in hoeverre men met elkaar door wil gaan vanuit cultureel ondernemerschap. Bij een aantal programma's zou dit kunnen als het gaat om de goedkope toegang tot middelen via bijvoorbeeld de Triodos Bank. Een Utrechtse podiuminstelling zou daar gebruik van kunnen maken. Maar de beperkte middelen die beschikbaar zijn voor expertise in de bedrijfsvoering wil zij bij voorkeur beschikbaar stellen voor instellingen waarmee de provincie door gaat. Ten aanzien van die instellingen heeft de provincie ook absolute zorgvuldigheid betracht. Er zijn afbouwregelingen voor de subsidie, soms kan er iets met frictiekosten worden gedaan.

Desgevraagd legt de gedeputeerde uit dat de €1.200.000 geen natte-vinger werk is. Zij heeft binnen haar portefeuille gekeken naar ruimte om invulling te geven aan het programma Cultureel ondernemerschap. Een aantal zaken is samengevoegd en toen is besloten dat dit beschikbaar moet worden gesteld hiervoor. Daarbij kon geen beroep op de algemene middelen worden gedaan.

Zij vraagt de heer Marchal zijn vraag over de accountantsverklaring toe te lichten.

De heer Marchal zegt dat de financiële doorlichting door afschaffing van de accountantsverklaring minder wordt, er is meer zekerheid als er een accountantsverklaring ligt. De provincie krijgt anders eerder met probleemgevallen te maken.

Gedeputeerde Pennarts meent dat dit per geval verschilt. Bij een instelling die een forse subsidie ontvangt, wil men bij de verantwoording een accountantsverklaring zien. Bij een projectsubsidie is er sprake van een andere vorm van verantwoording afleggen. Enkele jaren geleden hebben GS in de subsidievoorwaarden in algemene zin hier al een verruiming in toegestaan. Wel moet worden bekeken welke voorwaarden instellingen worden opgelegd, hoeveel moeite het instellingen kost om daaraan te voldoen, hoe ingewikkeld de provincie het maakt voor de instellingen. Het kan niet zo zijn dat geld beschikbaar wordt gesteld maar dat er geen enkele controle op zit.

Wat de financiering in een tekort betreft: in het verleden is het aan de orde geweest dat, als er een geen tekort was, er geen subsidie kwam. Of als er subsidie over was, die moest worden terugbetaald. Nu wordt nader bekeken hoe met instellingen wordt omgegaan. Als men ondernemend is en geld heeft overgehouden, moet dit dan terug naar de provinciale kas? Misschien kunnen er afspraken met instellingen worden gemaakt over het stellen van extra doelstellingen met dit extra bedrag.

De provincie zal dus creatiever en flexibeler omgaan met subsidiegelden, zonder dat dit leidt tot een ruimhartigheid of nonchalance die averechts werkt.

11. Melding buitenlandse dienstreis Newcastle-Hexham UK Limes

De voorzitter memoreert dat dit punt op verzoek van de PvdA-fractie is geagendeerd.

De heer Driehuijs laat weten dat zijn fractie meent dat het een zinnige dienstreis is geweest. Voor heel weinig geld is men een aantal dagen naar Newcastle geweest. Uit de rapportage is echter niet af te leiden dat het een succesvolle reis is geweest.

Het format is eerder in de commissie BEM aan de orde geweest. Maar als de commissie WMC hierover wordt geïnformeerd, dan is het prettig dat men kan lezen wat de doelstellingen waren en op grond waarvan is geconcludeerd dat het succesvol is geweest.

Gedeputeerde Pennarts zal de opmerking over de wijze waarop het college de Staten informeert over de dienstreizen ter harte nemen.

Wel wijst zij erop dat hier inderdaad met weinig middelen grote resultaten worden geboekt. Deze projectleider trekt een project voor drie provincies. Er wordt zeer efficiënt gewerkt en de Europese subsidie wordt goed benut. Dit project verdient op dit punt een eervolle vermelding.

12. Statenbrieven en ingekomen stukken die ter informatie worden aangeboden

12.1 Nota woningbouwcapaciteit Provincie Utrecht 2012

12.2 Evaluatiekalender voor beleidsplannen

13. Sluiting

De voorzitter merkt op dat een volgende keer schriftelijke vragen naar aanleiding van de stukken uiterlijk de donderdag tevoren voor 13.00 uur binnen moeten zijn. De ambtenaren hebben zo de tijd om hier naar te kijken. Ook kan het zo zijn dat anders de overige commissieleden de vragen niet tijdig ontvangen.

Mevrouw Maasdam meende dat het de bedoeling was dat de vragen schriftelijk beantwoord zouden worden, zo zou worden voorkomen dat er van extra spreektijd gebruik wordt gemaakt.

De voorzitter stelt dat commissieleden altijd tevoren schriftelijk vragen kunnen indienen naar aanleiding van de stukken. Als men dat prettig vindt, kunnen ambtenaren hiernaar kijken, wat vooral bij technische en gedetailleerde vragen zinnig is. Dit geldt niet voor politieke vragen, die kunnen mondeling in de vergadering worden gesteld.

Mevrouw Maasdam zegt dat de stukken dan wel tijdig ontvangen moeten worden door de commissieleden.

De voorzitter erkent dat één en ander wat rommelig is verlopen door de herfstvakantie. Volgens de griffie zijn de stukken wel tijdig verstuurd.

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.